POLIFONII

NR. 7, AN II (2013)
REVISTA LICEULUI PEDAGOGIC
"SPIRU HARET" FOCŞANI

Revistă bisemestrială, nr.6, iulie 2013

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATORI:

- Prof. Doina Adetu, profesor de limba şi literatura română
- Prof. Elena Hruşcovschi, profesor de istorie
- Prof. Nicoleta Stanciu, profesor de religie
- Prof. Mariana Şerbănoiu, profesor de geografie

Redactor şef, Andreea Carst, cl. a XI-a B
Redactor, Alexandra Bătrînu, cl. a XI-a D
Redactor, Emilia Zarzu, cl. a XI-a B

Tehnoredactare computerizată:
Prof. Elena Hruşcovschi

COLABORATORI

- Petrița Bîlbîe, profesor de istorie, Colegiul Tehnic „Dimitire Ghika”, Comăneşti, Jud. Bacău - invitat
- Raluca Georgiana Hruşcovschi, masterand Facultatea de Limbi şi Literaturi Străine, Bucureşti – invitat
- Corina Elena Agache, profesor de istorie
- Alexandrina Fotin, profesor învăț ământ primar
- Mioara Ghiu, profesor de limba franceză
- Ioana Paizan, profesor de educație fizică
- Nataşa Simion, profesor de chimie

ISSN 2285 – 0880
ISSN-L = 2285 – 0880

CUVÂNT ÎNAINTE

O altă toamnă, un nou început... de şcoală

MOTTO:
„SĂ ȚII ÎN PALMĂ SUFLETUL UNUI COPIL
ESTE, CU SIGURANȚĂ , UN PRIVILEGIU;
SĂ FII IMPORTANT IN VIAȚA UNUI COPIL
ESTE UN DAR DIVIN.”

Filele întoarse din calendar au ajuns la 16 septembrie 2013, iar fiecare dintre noi, indiferent dacă suntem elevi, părinți, bunici sau profesori, rememorăm primele zile de şcoală, cu emoțiile, sfiala şi optimismul pe care cu toții le-am trăit an de an în acest anotimp. Elevii Liceului Pedagogic „Spiru Haret„ Focș ani însoțiți de părinți şi bunici, au fost mai emoționați ca niciodată. Cu ghiozdane şi minunate buchete de flori pentru cei dragi, au păşit cu încredere pragul şcolii, dornici să-şi reîntâlnească prietenii, învăț ători, diriginții, profesorii şi să le povestească amintirile din vacanță.

Pentru unii, prima zi de şcoală este o experiență primă, unică, de intrare într-o instituție de acest fel, în sala de clasă (elevii din clasa pregătitoare, părinții care îşi aduc la şcoală întâiul copil). Este, desigur, o ocazie de cunoaştere a noilor colegi, de intrare într-o nouă ordine. Pentru alții, e un moment de reîncepere, de aliniere la ceea ce deja a mai fost (ne referim la copiii din clasele anterior formate). Pentru părinți, e un prilej de rememorare, de duioase şi melancolice reîntoarceri în trecut. Pentru dascăli, e o nouă etapă a devenirii profesionale, de continuare a lucrării educative sau de preluare a unei noi generații de elevi.

Urăm mult succes în noul an ș colar atât boboceilor de la clasa pregătitoare cât ș i tuturor elevilor claselor primare, gimnaziale ș i liceale. Să dea Dumnezeu să fie un an bun atât pentru părinț i cât ș i pentru cadrele didactice ale ș colii ș i fie ca la sfârș itul anului ș colar să ne bucurăm de rezultatele deosebite ale copiilor ș i elevilor noș tri.

Prof. Alexandrina Fotin,
Liceul Pedagogic “Spiru Haret” Focşani

PAGINA INVITAȚILOR

Un proiect de istorie orală şi o echipă inovatoare

Naşterea acestui proiect de istorie orală s-a produs în primăvara anului 2013, iar echipa de proiect s-a conturat în câteva zile de la prezentarea ideii. S-au făcut primele liste la clasele a 9-a, a 10, a11-a, s-au purtat discuții cu elevii şi s-a trecut la treabă. Entuziasm sporit a fost la 9 A, profil mate – info, unde s-a înscris inițial aproape toată clasa şi la 9 C, profil filologie, unde s-a înscris jumătate de clasă. Ideea a fost bine primită şi la 11B, mate – info, pe listă înscriindu-se o treime dintre elevi. Diana şi Mariana, de la 12 C, filologie, s-au lăsat mai greu convinse, apoi au mai adus cu ele încă trei colegi. De la 10 A, mate – info, s-au înscris patru elevi, iar Silviu şi Ionuț, de la 10 C, filologie, au venit din proprie inițiativă, după un scurt dialog purtat pe holul liceului cu profesoara de istorie.

A fost un început promițător, iar la prima întâlnire, desfăşurată în laboratorul de informatică şi la biblioteca liceului, sălile au fost pline. În urma prezentării primelor informații despre ceea ce înseamnă istoria orală şi cercetarea de acest fel, ne-am pus de acord, profesor şi elevi, să lucrăm pe două proiecte: unul despre istoria caselor din zonă, iar celălalt despre istoria liceului, aflat anul acesta la a 60-a aniversare.

La următoarea întâlnire de proiect am realizat primele ghiduri de interviu, câte unul pentru fiecare proiect. Pentru proiectul referitor la istoria liceului s-a realizat un ghid de interviu pentru foştii elevi. Acest ghid, ce va mai suferi modificări ulterior, a constituit baza realizării primelor interviuri de către echipa de proiect, cu ocazia unei întâlniri de promoție a absolvenților de acum 40 de ani (promoția 1969 – 1973), desfăşurată la data de 30 mai 2013. După prezentarea proiectului foştilor absolvenți de către conducerea liceului, membrii echipei, care au fost prezenți la această festivitate, au intrat în dialog cu o parte dintre cei care au acceptat interviul. Şi unii şi alții, elevi şi foşti elevi, dar şi profesori (Alexandrescu Laurențiu, Nechita Corneliu, Virgil Mihai), au trăit emoțiile acestei experiențe, primele interviuri înregistrate audio şi video. Membrii echipei, prezenți la această întâlnire au fost: Diana Mocondureanu, Bianca Biliboc, Alexandra Pungă, Matei Mariana, Andreea Ababei, Ionuț Lupaş , Georgiana Balica, Alexandra Alexa, Daniela Nicolae, Mădălina Candit, Miruna Muşat, Adelina Bolocan, Mara Stamate, Rareş Stamate, Lavinia Dumitru, Alexandru Murgu, Moței Casiana.

Între timp, cu o parte din echipa de proiect am pregătit o activitate pentru cercul metodic al profesorilor de istorie, în cadrul căreia urma să comemorăm pe Emil Rebreanu, ca parte a unui proiect mai amplu derulat în liceu şi în anii anteriori, „Eroii ştiuți şi neştiuți ai neamului românesc”. Fiind talentați la teatru şi muzică, cei mai mulți dintre membrii echipei au fost actorii care au interpretat un text dramatizat după romanul „Pădurea Spânzuraților”, chiar la monumentul

din Palanca ridicat în memoria eroului întruchipat de personajul Apostol Bologa din romanul lui Liviu Rebreanu. Echipa a petrecut cu acest prilej două zile împreună (8 şi 9 iunie), cunoscând şi alți oameni deosebiți (familia Hăineală din Ghimeş, care a făcut posibilă această activitate amplă, domnul Agoston Biliboc, de la cantonul- muzeu din Ghimeş, prof. Cojocaru Rodica, din Palanca). S-a conturat timid un spirit de echipă, cu primele legături de prietenie şi afecțiune (Diana Mocondoreanu, Silviu Ariton, Lupaş Ionuț , Biliboc Bianca, Matei Mariana, Pungă Alexandra, Budacă Diana, Ardeleanu Bianca, Popa Nicu, Laş tur Alexandru, Bârsan Ramona, Fulaş Andreea, Cristea Ozana, Iov Mihai, Ciorteanu Ioana, Ghenade Carmen, Manea Mădălina, Alexa Alexandra, Candit Mădălina, Nicolae Daniela, Bolocan Adelina, Duț u Dan, Huiban Ana- Maria, Bârzu Ş tefan, Dascălu Mădălina). Odată cu apropierea sfârşitului de an şcolar, membrii echipei au realizat interviuri cu câțiva dintre proaspeții absolvenți, apoi cu o parte dintre profesorii actuali ai Colegiului, care au fost elevii acestui liceu. Între timp, cu prilejul altor întâlniri de proiect, s-a lucrat la ghidurile de interviu care au fost folosite pentru categoriile mai sus menționate. Toate aceste interviuri s-au înregistrat pe reportofon, antrenând cea mai mare parte a echipei de proiect (aproape 30 de elevi), care a lucrat, în general, în grupe de câte doi elevi. În discuțiile informale, dar şi cu prilejul altor întâlniri de proiect, am simțit încântarea şi entuziasmul membrilor echipei, mai ales că deveniseră deja martorii amintirilor relatate de colegii lor mai mari şi, mai ales, de profesorii lor, care, la rândul lor, fuseseră elevii liceului nostru. Majoritatea acestor interviuri au fost realizate în cabinetul de consiliere şcolară şi în biblioteca Colegiului.

Următoarea activitate a echipei, realizată în paralel cu interviurile înregistrate, a fost transcrierea acestora. O parte dintre ele au fost, la început, transcrise manual, apoi am putut folosi câteva laptop-uri din dotarea şcolii, odată cu intrarea în vacanță. Această acțiune s-a dovedită mai anevoioasă, s-a lucrat tot în echipe de câte doi elevi, folosind diferite spații libere ale şcolii, mai ales mica sală 11.

În această etapă au lucrat la ambele operațiuni ale cercetării elevii: Diana Mocondoreanu, Bianca Biliboc, Silviu Ariton, Ionuț Lupaş, Diana Budacă, Andreea Fulaş, Bianca Ardeleanu, Alexandru Laştur, Nicolae Popa, Iov Mihai, Silvana Spânu, Ramona Bârsan, Mădălina Stan, Emilia Aurică, Alexa Alexandra, Ozana Cristea, Bolocan Adelina, Mocondureanu Ioana, Georgiana Balica, Matei Mariana, Dascălu Mădălina, Duț u Dan, Stamate Rareş , Stamate Mara, Manea Mădălina, Candit Mădălina, Nicolae Daniela, Ghenade Carmen, Comanac Denisia, Vîrcolici Anca).

Înainte de a intra în vacanță, împreună cu o parte din membrii echipei am realizat un text de invitație către foştii elevi ai liceului, pentru a putea fi trimis, prin poşta electronică, celor care se află departe de Comăneşti, odată cu un ghid de interviu, cu rugămintea de a-l completa şi de a ni-l retrimite. Cu sprijinul domnului profesor Oprea, am alcătuit o listă de foşti elevi, membri ai Fundației „Rădăcini”, cărora le-am trimis invitația şi ghidul de interviu, nutrind speranța că vom primi răspunsurile domniilor lor. Invitațiile şi ghidul de interviu au fost trimise de pe adresa de e-mail a Colegiului, de administrarea acestora ocupându-se Diana şi Silviu.

La intrarea în vacanță am refăcut listele cu cei care şi-au exprimat dorința să rămână în echipa de proiect, cu precizarea că munca de cercetare va continua şi în timpul vacanței de vară. S-au înscris 44 de elevi din clasele mai sus menționate.

După cea de-a doua săptămână de curs la Cluj-Napoca, am decis împreună cu profesorul coordonator al lucrării de disertație, prof.univ. Valentin Orga, să rămân doar la proiectul de cercetare privind istoria liceului, pentru că amploarea acestuia nu permitea derularea în paralel a celor două proiecte anunțate la început. La începutul lunii iulie a avut loc cea de-a doua întâlnire de proiect cu aproape toată echipa. Celor aproape 30 de elevi prezenți, le-am prezentat alte aspecte privind munca de arhivare a interviurilor transcrise şi am discutat despre rezultatele aşteptate şi riscurile estimate. Au fost prezenți: Silviu Ariton, Ionuț Lupaș , Diana Mocondoreanu, Bianca Ardeleanu, Nicu Popa, Laș tur Alexandru, Bianca Biliboc, Stan Mădălina, Aurică Emilia, Adelina Bolocan, Alexandra Alexa, Goergiana Balica, Mara Stamate, Rareș Stamate, Bucur Florinela, Candit Mădălina, Nicolae Daniela, Cristea Ozana, Manea Mădălina, Iov Mihai, Dscălu Madălina, Mitrofan Constantin, Țăranu George, Murgu Alexandru, Roș u Bogdan). Această întâlnire şi continuarea activității de proiect s-au desfăşurat în perioada examenului de bacalaureat, de aceea activitățile echipei s-au mutat la şcoala gimnazială.

La acest moment, am decis împreună să stabilim câteva responsabilități în echipă: Silviu şi Diana - liderii echipei, Nicu - realizator şi coordonator al unui grup secret pentru cei din proiect, pe facebook, pentru a facilita legăturile dintre noi pe timpul vacanței. De altfel, încă de la activitatea desfăşurată la Palanca şi Ghimeş, Nicu şi-a asumat şi rolul de fotograf pentru echipă.

Au urmat zilele lungi ale vacanței de vară, iar întâlnirile echipei de proiect au continuat neîntrerupt la şcoală, în laboratorul de informatică, unde s-au transcris interviuri, s-au luat alte interviuri audio unor foşti elevi care au vizitat liceul şi echipa de proiect, s-a întreținut corespondența electronică, s-au arhivat interviurile transcrise. Membrii echipei au venit prin rotație, în funcție de timpul disponibil şi de alte preocupări pe care le-au mai avut pe timpul vacanței, dar din 1 iulie până la 23 august, s-a lucrat în fiecare zi.

O altă activitate deosebită pe care au realizat-o în acest timp o parte din elevii echipei a fost pregătirea unor comunicări ştiințifice pentru Simpozionul Ştiințific Național „Dimitrie Ghika – în

memoriam", ediția a III-a, organizat de Asociația cultural – ştiințifică „Dimitrie Ghika" – Comăneşti", sub egida Academiei Române şi desfăşurat în 17 august 2013. În urma unui efort de documentare şi redactare, mai mulți membri ai echipei au realizat şi prezentat următoarele comunicări: „Pasiune dincolo de hotar, cantonul muzeu de la Ghimeş", realizat de Diana Mocondoreanu şi Silviu Ariton; „Elie Radu şi drumul de fier de pe Valea Trotuşului", realizat de Mădălina Stan şi Aurică Emilia; „Emil Rebreanu – o graniță între datorie şi conştiință", realizat de Bianca Biliboc şi Ionuț Lupaş; „Perspectivă şi stil în concepția arhitectului Albert Galleron", realizat de Mara Stamate şi Rareş Stamate; „Construcția identității româneşti în viziunea sociologului Dimitrie Gusti", realizat de Alexandra Ghicajanu, Damaris Dragomir, Alexandru Murgu. Pentru aceeaşi ocazie, Nicu Popa a realizat o expoziție foto de autor, intitulată „De la prispă până'n grindă", despre arhitectura tradițională de pe Valea Trotuşului, cu care vom participa la Muzeul Țăranului Român, pe 6 decembrie 2013..

Aceste activități au constituit o bună ocazie pentru membrii echipei să înțeleagă ce înseamnă o muncă de cercetare şi documentare istorică, îmbinând metodele istoriei orale cu cercetarea documentelor scrise şi a bibliografiei istorice. În acelaşi timp, echipa s-a consolidat în efortul

comun de pregătire a acestor activități, beneficiind şi de un ajutor nesperat din partea unei foste eleve a liceului, Ana Maria Durilă.

În această perioadă, s-a materializat o altă inițiativă a echipei şi anume, realizarea unei pagini pe facebook pentru promovarea proiectului, intitulată „Colegiul Ghika – o altfel de istorie", construită de Silviu Ariton şi administrată împreună cu Diana Mocondoreanu, şi lansată pe 22 iulie. Prin intermediul acestei pagini, care a primit peste 300 de aprecieri, s-au stabilit contacte cu alți foşti elevi ai liceului şi s-au primit numeroase răspunsuri la ghidul de interviu.

Unul dintre momentele luminoase ale acestei veri încărcate l-a constituit, cu siguranță, pentru o parte din membrii echipei, pelerinajul de o zi la Mănăstirea Diaconeşti, prilejuit şi de sărbătoarea „Schimbării la față", din 6 august 2013. Însoțiți de o altă fostă elevă a liceului, studentă în Anglia, Mihaela Tuluc, dar şi de sora ei Cătălina, boboc de anul acesta la Colegiu, am petrecut o zi deosebită, în care sfaturile părintelui Amfilohie şi ale maicii Antuza au fost completate cu cărțile pe care aceasta ni le-a dăruit.

La capătul acestui maraton estival, echipa de proiect a fost prezentă la o altă întâlnire de promoție de 10 ani, a absolvenților din anii 1999 – 2003. Proiectul nostru, despre care unii foşti elevi ştiau deja de pe facebook, a fost foarte bine primit, iar întâlnirea dintre generații a fost una specială.

Munca la proiect a fost reluată după 1 septembrie, odată cu cea de-a treia mare întâlnire a echipei, prilejuită de prezentarea noutăților de către prof. coordonator, după cea de-a treia etapă a cursului, desfăşurată în cadrul şcolii de vară de la Izvoarele, jud. Maramureş. Au fost prezenți: Diana Mocondoreanu, Silviu Ariton, Bianca Biliboc, Mara Stamate, Rareş Stamate, Ionuț Lupaş, Nicu Popa, Emilia Aurică, Mădălina Stan, Iov Mihai, Alexa Alexandra, Dascălu Mădălina, Dan Duț u, Adelina Bolocan, Ioana Mocondureanu, Huiban Ana-Maria, Andreea Fulaş, Alexandru Laş tur, Manea Mădălina).

Echipa s-a împărțit în trei grupe: o grupă care să lucreze la redactarea lucrării (Silviu, Diana, Bianca, Daniel, Ionuț, Mara, Rareş, Emilia, Mădălina, Alexandra, Ioana), o grupă care să gestioneze partea tehnică, de arhivare, corectare (Alexandru, Mădălina,Rareş, Mihai, Mădălina Dascălu), o grupă care să continue realizarea interviurilor (Ozana, Andreea, Dan, Mădălina Dascălu).

Ultima etapă a cercetării de istorie orală a constat în interviurile luate profesorilor pensionari, actualilor profesori ai Colegiului, dar şi altor foşti elevi. Munca de echipă a continuat pe cele trei direcții stabilite.

O altă realizare a echipei este şi participarea la o întâlnire de lucru a Asociației cultural-ştiințifice „Dimitrie Ghika-Comăneşti", prilej cu care unii dintre ei au devenit membri ai asociații şi se vor implica în viitoarele activități ale acesteia. Cea mai apropiată este o activitate complexă

care se va desfăşura la Muzeul Ţăranului Român pe data de 6 decembrie 2013 (expoziţie de fotografie cu tema arhitectura tradiţională de pe Valea Trotuşului şi prezentarea obiceiului local Jocul ursului).

Dincolo de toate acestea, ceea ce rămâne cel mai important peste timp va fi produsul acestui proiect, respectiv, cartea bazată pe cercetarea de istorie orală. Dar şi mai importante, vor rămâne legăturile umane care s-au stabilit între cei care timp de aproape şase luni de zile s-au întâlnit, au lucrat împreună, au râs, au ieşit la terasă, au mers în excursie, au stat alături, au învăţat lucruri noi unii de la alţii, au împărtăşit emoţii, au devenit **prieteni.**

Prof. Petriţa Bîlbîe
Colegiul Tehnic „Dimitrie Ghika”
Comăneşti, Judeţul Bacău

RELAȚIA DINTRE SLAVITATE ŞI EUROPENITATE

In perioada secolelor VI – VII, în cadrul valurilor succesive de deplasări ale unor diverse grupuri de populaț ii, a avut loc ș i migraț ia slavă.

Din masa slavilor care se găseau în răsăritul Europei s-au desprins trei mari ramificaț ii: cea a slavilor de vest, a slavilor de sud ș i a slavilor de est. Amplasate în spaț iile în care ș i-au realizat o organizare statală proprie, aceste popoare au completat paleta etnografică a Europei medievale ș i au avut, de-a lungul timpului, rolul lor la cultura ș i civilizaț ia europeană.

Este interesant de urmărit acest rol din perspectiva raportului identitate - alteritate, mai ales în condiț iile în care percepț ia pe care au avut-o comunităț ile slave despre propriul lor statut european, de cele mai multe ori, diferă de cea altor comunităț i etnice care, în anumite momente ale istoriei, stabileau standardele, exigenț ele valorizării actului de cultură.

Mai trebuie precizat faptul că ambele concepte, cel de Europă Centrală ș i cel de Europă de Sud-Est, înț elese nu în sens strict geografic ci în sens geopolitic ș i cultural, sunt de dată relativ recentă, aș a încât o stabilire a conț inutului acestor noț iuni ș i o mai clară înț elegere a lor impune o scurtă abordare istorică a traseului străbătut de popoarele din aceste spaț ii geo-culturale de-a lungul timpului.

Conș tiinț a apartenenței grupurilor etnice slave, care s-au constituit pe fondul acestei migraț ii, la marea familie slavă, privită din perspectiva raportului identitate – alteritate, respectiv slavitate – europenitate, este semnalată în legenda celor trei fraț i, Leh, Ceh ș i Rus, cunoscută încă din secolele VIII – IX. Conform acestei legende, regasită în mai multe versiuni în cronici ale secolului al XII-lea, cei trei fraț i, Leh, Ceh si Rus apar ca fondatori ai viitoarelor state slave Rusia, Cehia ș i Polonia.

Dincolo de lipsa de corespondenț ă, cel putin parț ială, cu adevărul istoric, o asemenea legendă, este semnificativă sub două mari aspecte: **ideea** unităț ii etnice a slavilor, a comunităț ii lor originare ș i **ideea** nevoii de a sublinia ș i legitima apartenenț a lor la marea civilizaț ie europeană, reflectată în eforturile autorilor de a găsi o filiaț ie/corelaț ie între eroii eponimi ș i importante personalităț i ale lumii romane antice (Cezar, Grachus).

Comunitatea originară a slavilor era admisă ș i în afara spaț iului locuit de ei. In acest sens stă mărturie acea Cronică redactată de Gallus Anonymus între 1113 – 1116, prin care este circumscris spaț iul lumii slave, fără a se face vreo diferenț iere între ramificaț iile etnice care s-au conturat în interiorul ei.

Semnificative sunt ș i afirmaț iile papei Pius al II-lea care, în „Istoria cehă” adoptă o poziț ie critică faț ă de invocata genealogie biblică a slavilor de apus dar admite începutul acestei genealogii cu cei doi fraț i, Ceh ș i Leh, veniț i din Croaț ia.

De-a lungul evului mediu, unitatea etnică primordiala a slavilor s-a spart, delimitându-se mai multe popoare cum ar fi ruș ii, ucrainenii, bieloruşii în aria rasariteană a lumii slave, cehii, slovacii, polonezii în aria apuseană, respectiv bulgarii, sârbii, slovenii ș i croaț ii în cea sudică. Relaț iile dintre aceste popoare nu au fost întotdeauna armonioase, dar s-a păstrat de-a lungul timpului un numitor comun: limba literară slavona ș i scrierea glagolitică, până când o parte din aceste popoare au intrat sub incidenț a latinităț ii, ș i mai ales termenul de slav, de slavitate, indice al perenităț ii conș tiinț ei unei origini comune.

În virtutea unei asemenea conș tiinț e încep să se contureze idei vizând refacerea unităț ii originare a slavilor printr-o reorganizare politică a acestora.

In cronica ruseasca *Stepennaia kniga,* este reluată ideea unităț ii de odinioară a slavilor ș i este formulată ideea unificării slavilor într-un singur stat, având evident centru de greutate Rusia.

In secolul al XVII-lea, cărturarul croat Juraj Križanić, a dezvoltat în lucrarea sa „Politica" o adevarată teorie panslavistă, propunând o unificare a tuturor slavilor în jurul Rusiei, cu condiț ia ca aceasta sa promoveze o monarhie de tip luminat, dupa modelul celei sugerate de Machiavelli în „Principele".

În acelaș i secol, în Polonia, autorul lucrării „Instaurarea unei stăpâniri unice în lume" formula ideea unificarii in jurul Poloniei nu numai a tuturor slavilor, ci a întregii Europe.

Această viziune fantasmagorică, cel puț in pentru o Europă a secolului al XVII-lea este un prim semnal al mesianismului slav care a început să prindă contur în perioada urmatoare ș i a cunoscut un avânt deosebit în secolul al XIX-lea.

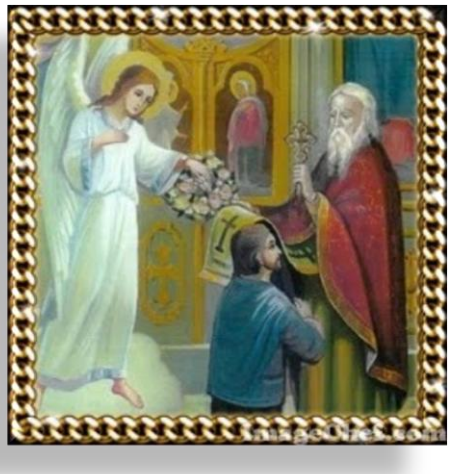

Ideea mesianismului slav a avut două focare de iradiere, Rusia ș i Polonia, întrucât doar ele au reuș it să se afirme pe termen lung ca puteri statale. Celelalte segmente ale lumii slave, cu un destin de la inceput mai nefericit, au intrat sub stăpânirea sau influenț a altor imperii. În aceste condiț ii, fie că e vorba de sârbi, croaț i, sloveni, cehi sau slovaci, aceș tia au susț inut ideea mesianică gravitând spre un pol de putere sau altul (rus sau polonez) dupa cum dictau împrejurările politice concrete.

Mesianismul slav îș i are originea în construcț iile ideologice panslaviste care s-au cristalizat în secolul al XIX-lea. Acest panslavism reprezenta o modalitate de rezolvare a problemelor interne ale lumii slave ș i o soluț ie salvatoare faț ă de primejdiile externe. În scurt timp, alimentat de idei care ț ineau de universul de discurs al romantismului, panslavismul ș i-a arogat calitatea de remediu universal, făcând loc vocaț iei mesianice a lumii slave.

In spaț iul ceho-slovac, personalităț ile marcante care au dat o forma bine articulată panslavismului ș i mesianismului slav sunt Jan Kollar ș i Ľudovit Štur. Jan Kollar evoca unitatea originară a slavilor ș i considera ca soluț ie salvatoare refacerea acestei unităț i în jurul "stejarului" care este Rusia.

In prefigurarea destinului glorios al slavilor, Kollar se foloseș te de teoriile lui Herder ș i ale lui Hegel ș i propune următoarele argumente în susț inerea afirmaț iilor sale:

1. forț a numerică a poporului slav, pe care îl vede grupat în patru mari ramuri: rusă, iliră, cuprinzand slavii de sud, polonă si ceho-slovacă;
2. caracterul tânăr ș i viguros al neamului slav, în comparaț ie cu alte popoare "îmbătrânite" ale Europei;
3. structura morală superioară care face din poporul slav singurul capabil să preia destinele umanităț ii ș i să o scoată din marasmul în care a ajuns.

Este reiterată ideea coagulării lumii slave în jurul Rusiei, considerată cea mai aptă a prelua aceasta misiune salvatoare, nu numai pentru slavi, ci pentru intreaga omenire.

Ideile promovate de Kollar s-au bucurat de un răsunet larg într-o bună parte a spaț iului slav, mai putin în Polonia, din motive lesne de înț eles.

Ludovit Stur, deș i a fost organizatorul miș cării de emancipare a slovacilor, militând pentru afirmarea identităț ii lor în raport cu cehii, a susț inut într-o manieră asemănătoare cu cea a lui Kollar ideea unităț ii lumii slave în jurul Rusiei.

În lucrarea sa, „slavii ș i lumea viitorului", Stur considera că ruș ii sunt un neam viguros, cu o moralitate înaltă, iar modul de guvernare pe care îl exercita ț arul era un exemplu pentru alț i monarhi, pentru că se fundamenta pe o iubire paternă manifestată faț ă de supuș ii săi.

Dintr-o cu totul altă perspectivă este afirmat mesianismul slav în Polonia secolului XIX. Frecventele conflicte polono-ruse care au culminat cu forfecarea statului polonez în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea între Prusia, Austria ș i Rusia au facut inacceptabilă pentru elita intelectuală poloneză ideea unei concentrări a lumii slave în jurul Rusiei. În replică, având în vedere nostalgia faț ă de trecutul glorios al Poloniei, era firesc ca aceasta să fie propusă ca centru al mesianismului slav.

Din pleiada intelectualilor polonezi care au promovat imaginea unei Polonii mesianice, cea mai sonoră ș i mai bine articulată voce este cea a scriitorului *Adam Mickiewicz.*

În „Cărț ile poporului polonez", Mickiewicz face o prezentare sumară a istoriei universale ș i, pe acest fundal, o analogie între crucificarea Mântuitorului Iisus Hristos, respectiv Învierea sa ș i soarta Poloniei, crucificată de marile puteri ale timpului, prefigurându-i în consecinț ă gloria viitoare.

În „Cursul de literatură slavă" pe care l-a ț inut la College de France, Mickiewicz combina mesianismul polonez cu cel slav, în general.

În spaț iul lumii slave, mesianismul polonez a avut un ecou relativ restrâns. In afară de polonezi, l-au mai împărtăș it, într-o anumită masură, ucrainenii ș i beloruș ii care se bucurau deja de „binefacerile" paternalismului rusesc.

De o mai largă audienț ă ș i mult mai bine articulat a fost mesianismul promovat de intelectualii ruș i. Construcț ia ideologica a unei Rusii mesianice s-a realizat în jurul celor doua orientări dominante: cea occidentalistă ș i cea slavofilă.

Orientarea occidentalista este continuatoarea, într-o anumită masură, a complexului europenizarii, devenit explicit în Rusia odată cu domnia lui Petru I, complex rezultat din realitatea istorică a unei înapoieri a Rusiei în raport cu Europa Occidentala.

Adepț ii acestei orientări au corelat procesul de reformare a Rusiei, de ieș ire a ei din izolarea ș i atitudinea schismatică ce o defineau, cu transformarea într-un corifeu al „concertului european”.

Un reprezentant emblematic al occidentalismului rus este filosoful Piotr Ceaadaev. În „Scrisorile filosofice”, îș i exprima nemulțumirea față de statutul minor al Rusiei ș i face un adevărat rechizitoriu poporului rus, culturii sale, pentru ca ulterior să formuleze, alături de alți exponenți ai „intelighenției”, crezul său panslavist şi, în acest context, rolul mesianic al Rusiei.

Orientarea slavofilă reuneș te o adevarata pleiadă a intelectualilor ruș i, care ș i-au exprimat cu patos sau în tonalităț i mai moderate încrederea în vocaț ia mesianică a Rusiei. Printre aceș tia se numără Aleksandr Puș kin, Lev Tolstoi ș i, mai ales, F.M. Dostoievski.

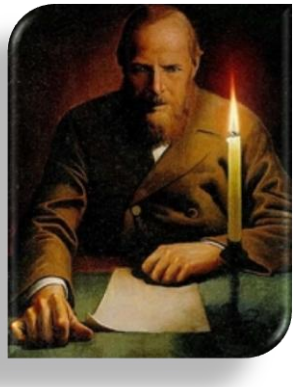

Viziunea slavofilă a lui Dostoievski este exprimată în „Însemnari de iarnă despre impresii de vară”, unde apare ideea unei predestinări a rolului mesianic al Rusiei împreună cu ceilalț i componenț i ai lumii slave.

Dostoievski împărtășeș te ideea că unele popoare sunt predestinate a avea în istorie o condiț ie mediocră pe care nu au cum să o depășească, lipsindu-le resursele necesare, în timp ce alte popoare,înzestrate cu o forț ă vitală deosebită, cu convingerea că au ceva de spus întregii omeniri, sunt predestinate să preia conducerea ș i să o ghideze spre orizonturi înalte. Din categoria acestor popoare fac parte ruș ii.

În studiul său dedicat lui Puşkin, Dostoievski argumentează de ce Rusiei îi revine rolul de călăuză în devenirea umanității. Considerând că viitorul omenirii trebuie să fie o societate a fraternității universale, călăuzită de legea lui Hristos, autorul subliniază că numai Rusia poate îndeplini o asemenea misiune, pentru că poporul său este înzestrat cu o inimă iubitoare, capabilă de jertfă, este lipsit de invidie şi se înscrie cel mai bine în tiparul moralei creştine.

Unul dintre marile reproşuri pe care le aduce Dostoievski civilizației occidentale şi, prin aceasta, occidentaliştilor ruşi, este excesul de raționalitate care trunchiază ființa umană şi, până la urmă, îi extirpă sufletul, împingându-l spre amoralitate. Remediul acestor neajunsuri este iubirea creştină, soluție a armoniei universale.

Confruntările febrile de idei pe care le-a antrenat problema mesianismului rus aveau să fie înăbuşite la începutul secolului XX, spre sfârşitul primului război mondial. Viziunii idilice a mesianismului promovat de generația de aur a intelectualității ruse i-a luat locul un antimesianism generat de ciuma roşie: comunismul. Rusia țaristă devine Rusia Sovietică / U.R.S.S., promovând, sub semnul internaționalismului proletar, o politică hegemonică ale cărei consecințe devastatoare s-au resimțit după al doilea război mondial. Rusia / U.R.S.S. devenea una din stăpânele acestei lumi, dar nu în numele iubirii evanghelice, ci prin crimă, prin teroare.

Raluca Georgiana Hruşcovschi
Masterand – Facultatea de Limbi şi Literaturi Străine
Universitatea din Bucureşti

Ce trebuie să facem în caz de cutremur

► Evitați tendințele de a părăsi locuința deoarece durata redusă a fazei seismice inițiale va face ca faza puternică a mişcării să vă surprindă pe scări, accidentându-vă.

► Dacă vă aflați în afara unei clădiri, rămâneți departe de aceasta, feriți-vă de tencuieli, cărămizi, coşuri, parapete, cornişe, geamuri, care de obicei se pot prăbuşi în stradă.

► Dacă vă aflați înăuntru, rămâneți acolo, departe de ferestre care se pot sparge, stați înspre centrul clădirii, lânga un perete structural rezistent.

► Protejați-vă sub o grindă, toc de uşă solid, birou, masă sau banca din clasă, suficient de rezistente spre a vă feri de căderea unor lampi, obiecte, mobile suprapuse, tencuieli ornamentale. Sprijiniți-vă cu palmele de podea sau țineți-vă cu mâinile de piciorul mesei sau de tocul uşii spre a vă asigura stabilitatea.

În lipsa unei astfel de posibilități de a vă menține, sub şoc, stabilitatea, vă puteți proteja stând la podea lângă un perete solid, pe genunchi şi coate, cu fața în jos; cu palmele împreunate vă veți proteja capul, iar cu antebrațele pe lateral, fața.

► Nu fugiți pe uşă, nu săriți pe fereastră, nu alergați pe scări, nu utilizați liftul, dar, dacă puteți, deschideți uşa spre a preveni blocarea acesteia, în vederea unei eventuale evacuări după terminarea mişcării seismice şi verificarea stării scărilor şi a zonei de la ieşire. Evitați aglomerația.

► Nu alergați în stradă sau pe stradă, deplasați-vă calm spre un loc deschis şi sigur, feriți-vă de versanți de unde pot cădea roci sau unde pot avea loc alunecări de teren.

► Dacă seismul vă surprinde în autoturism, opriți-vă cât puteți de repede într-un loc deschis, evitând clădirile prea apropiate de stradă, dincolo de poduri, pasaje, linii electrice aeriene şi stați înauntru. Feriți-vă de firele de curent. electric cazute.

► Dacă sunteți într-un mijloc de transport în comun sau în tren, stați pe locul dumneavoastră până se termină mişcarea seismică. Conducătorul trebuie să oprească şi să deschidă uşile, dar nu este indicat să vă îmbulziți la coborîre sau să spargeți ferestrele. În metrou păstrați-vă calmul şi ascultați recomandările personalului trenului, dacă acesta s-a oprit între stații în tunel, fără a părăsi vagoanele.

► Dacă vă aflați într-un loc public cu aglomerări de persoane (teatru, cinematograf, biserici, stadion, săli de şedințe) nu alergați către ieşire; îmbulzeala produce mai multe victime decât cutremurul. Stați calm şi liniştiți-vă vecinii de pe rând.

Marian Ungureanu,
Clasa a VIII-a

Prof. coordonator, Mariana Şerbănoiu
Liceul Pedagogic “Spiru Haret” Focşani

EVALUAREA CALITĂȚII AERULUI CU AJUTORUL LICHENILOR

Proiect interdisciplinar

"Lichenii prosperă de la regiunii înnorate până
la acele scăldate de mare.
Se aventurează la înalțimi la care nici o plantă nu ajunge .
Nu-i descurajează deşertul;
Nu-i evacuează gheţarii;
Nici tropicele sau cercul polar.
Sfidează întunericul din peşteră şi se aventurează în craterul vulcanului.
Se teme numai de apropierea omului."
Camillo Sbarbaro, Poet şi lichenolog

Vegetația purifică aerul diminuând astfel efectul nefavorabil al factorilor nocivi şi asigură circuitul în atmosferă al CO_2, N_2, O_2 etc. Bioindicatorii sunt organisme capabile să furnizeze informații despre gradul de poluare a mediului alăturându-se cu succes metodelor chimice de analiză. În acest sens, mai recunoscute sunt plantele inferior organizate: lichenii, algele, muşchii.
Metoda bioindicației, ca cercetare are următoarele avantaje: este simplă, accesibilă, are ca obiect de cercetare plante larg răspândite care sunt sensibile la poluare. Lichenoindicația are o importanță mare pentru determinarea poluării chimice a atmosferei cu SO_2, NO_2, metale grele, compuşi ai fluorului etc.

Lichenii sunt bioindicatorii cei mai utilizați în estimarea calității aerului: aceştia nefiind capabili să diferențieze tipurile de poluanți, sunt sensibili la acțiunea tuturor poluanților în acelaşi timp, inclusiv la acțiunea poluanților rezultați din acumularea substanțelor care nu sunt detectabile prin mijloace uzuale de analiză chimică. Costul de utilizare al acestora, permite un număr foarte mare de analize, fiind posibilă obținerea unei hărți de calitate a aerului, având astfel o imagine de ansamblu a poluarii.

Lichenii s-au adaptat la condiții de mediu extrem de dure, dar acest fapt nu înseamnă că ei sunt imuni la tot, dimpotrivă, ei sunt sensibili la anumite modificări ale condițiilor lor de viață, cum ar fi reducerea umidității atmosferice necesare pentru viața lichenilor. Şi mai devastatoar pentru corpul lor este efectul poluării aerului, în special cu dioxid de sulf (SO_2), la care aproape toate speciile de licheni sunt sensibile.
Scopul proiectului. Activitățile proiectate au drept scop investigarea zonei locale, în care noi trăim. Lichenii sunt un instrument eficient de educație ecologică, utilizându-se o metodologie interdisciplinară foarte eficientă şi permite participarea activă la un proiect de cercetare ştiințifică în sine. Este o experiență pedagogică pozitivă care înlesneşte aprofundarea caracteristicilor teritoriului în care trăim, realitatea sa şi, astfel, să devenim mai responsabili față de mediu şi mai conştienți de necesitatea protejării lui.
Cunoaşterea simbiozei ciupercă-algă dezvoltă, de fapt, aptitudini de observație, permite aprofundarea relațiilor delicate dintre organismele vii în ecosisteme. Se remarcă, în special, dincolo de problemele majore ştiințifice şi cunoaşterea gradului de poluare a mediului, interesul educativ al metodei: realizarea unui proiect complet, de la studiul mediului la date de cercetare, de prelucrare a lor şi de pregătire a materialelor de prezentare (grafice, hărți, etc.), reprezintă pentru şcoală o experiență interdisciplinară completă.
Ca în orice activitate educativă, obiectivele formative şi informative sunt multiple. Cercetarea în aer liber favorizează: consolidarea competențelor transversale, dobândirea de aptitudini şi tehnici operaționale, capacitatea de a lucra în echipă, cunoaşterea consecințelor degradării mediului,

achiziționarea de noi valori, noi atitudini, noi comportamente față de mediu, responsabile şi în concordanță cu educația științifică a acestora.

Prelucrarea datelor face posibilă dezvoltarea capacității de cercetare bibliografică specifică, elaborarea statistică a datelor, raportarea şi utilizarea calculatorului pentru editare şi în căutarea soluțiilor problemelor dezbătute.

Materiale: grilă (30 cm x 50 cm) formată din 10 dreptunghiuri egale,lupă, microscop şi ruletă.

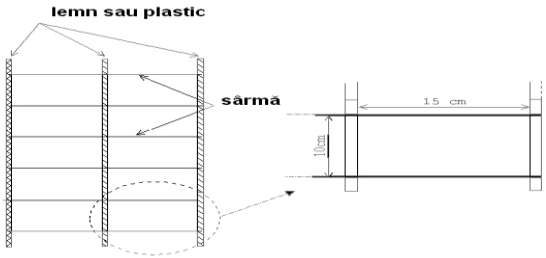

Figura 1-grila

Metoda de lucru. Pentru a măsura reacția lichenilor la poluanți se determină indicele de puritate atmosferică (IAP- Index of Atmospheric Puritate), acesta a fost propus de către De Sloover în anii '60, şi se bază pe: numărul de specii epifite prezente, frecvența lor în zona cercetată şi toleranța diferitelor specii la fenomenul de poluare.

Se aşează grila direct pe scoarța arborilor (arbori a căror coajă are un pH acid: tei, stejar, fag şi plop) şi se notează numărul de licheni din fiecare dreptunghi. Indicele de puritate atmosferică se calculează luând în considerare frecvența speciilor de licheni din rețeaua de detectare.

I.A.P. = Σ F*i*, unde F*i* = frecvența speciei

Fiecare loc cercetat trebuie să aibă următoarele caracteristici: cel puțin 3 - 5 arbori din aceeaşi specie, înclinarea arborelui să nu fie mai mare de 10°, circumferința minimă de 60 cm şi lipsa fenomenelor perturbatoare (cuiburi, boli, ...).

Figura 2- Poziționarea grilei

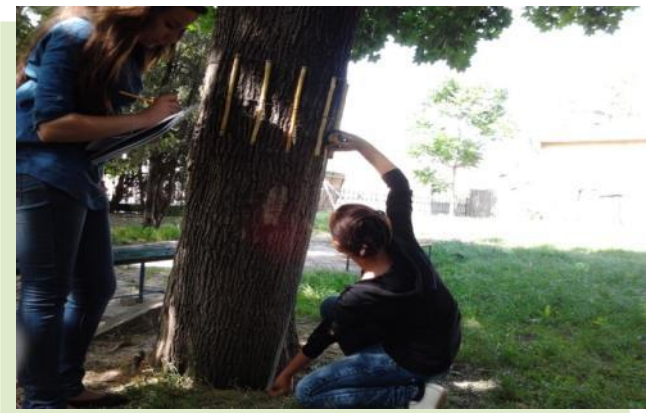

Grila, trebuie să fie plasată cu marginea inferioară la o înălțime de sol de 100 cm. În plus, grila trebuie să fie poziționată astfel încât să se dispună de cele mai bune condiții posibile, adică să fie aplicată pe acea partea a trunchiului unde speciile de licheni sunt mai abundente şi variate. Dacă în locul sondajului nostru sunt copaci fără licheni, aceştia nu ar trebui să fie luați în considerare.

Calcularea indicelui de puritate atmosferică (IAP): În *figura 3* este prezentat un exemplu de stabilire a IAP. În interiorul dreptunghiurilor sau pe linia de demarcație există diverse specii de licheni: simbolurile diferite indică speciile de licheni prezente. Pentru fiecare specie de licheni găsite în zona delimitată de rețea determinăm numărul total de dreptunghiuri în care este prezentă.

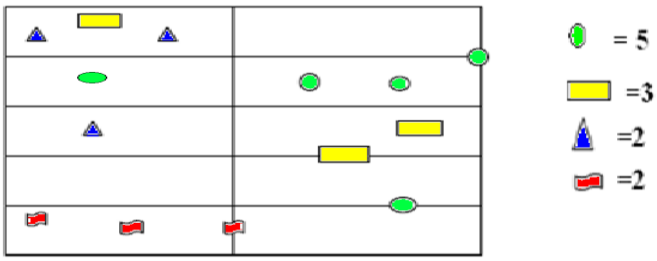

Figura 3-Exemplu de stabilire a IAP

De exemplu, specia indicată printr-un triunghi este prezentă în 3 cadrane (frecvența acesteia este egală cu 2). Frecvența maximă a unei specii este 10, adică atunci când este prezentă în toate cadranele rețelei. În cazul în care o specie este prezentă cu mai mulți indivizi în interiorul unui cadran, frecvența este egală tot cu unu. Pentru fiecare copac selecționat se calculează suma de frecvență a speciilor de licheni (în acest caz: "5 +2 +3 +2 = 12).

Această procedură trebuie repetată pentru alți arbori din punctul de cercetare. După calcularea sumelor de frecvență a speciilor de licheni pentru toți arborii, vom calcula media aritmetică a acestor valori: această medie este de IAP. Când IAP atinge şi depăşeşte scorul de 30, calitatea aerului este la un nivel rezonabil, în timp ce pentru un IAP mult mai mic decât 30 atunci se vorbeşte despre un aer poluat.

Din păcate, această metodă nu este infailibilă: uneori, se întâmplă că IAP să fie mare, chiar în zonele extrem de poluate. În acest caz va trebui să ne asumăm rolul de detectiv, încercând să descoperim factorii care ar putea favoriza creşterea lichenilor, cum ar fi de exemplu utilizarea gunoiului de grajd şi a îngrăşămintelor în vecinătatea arborilor.

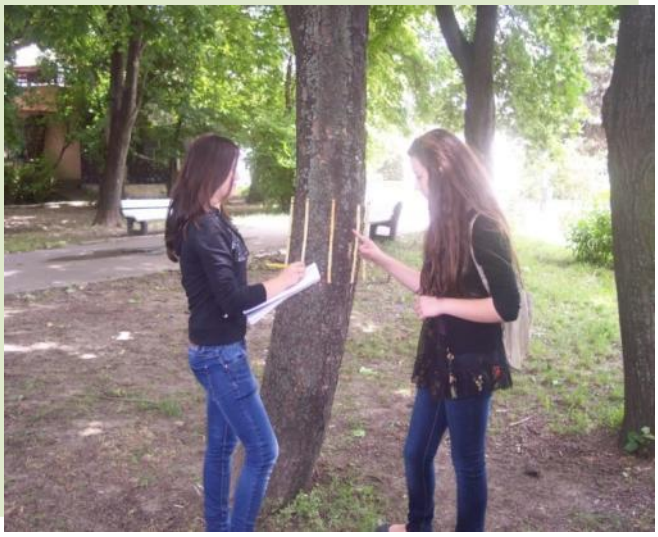

Singura problemă practică de calcul a IAP poate fi distingerea speciilor de licheni unul de altul. În general, pentru a distinge speciile ar trebui să se folosească un ghid de clasificare a acestora. Dar şi cu o lupă se pot observa diferențele morfologice cele mai evidente.

Figura 4- activități de teren

Clasele de calitate a aerului: Pentru a facilita interpretarea, am definit clasele de calitate a aerului, în care se gasesc valorile IAP măsurate. În practică, aceasta defineşte un număr prestabilit de clase de calitate, fiecare caracterizat de o serie de valori ale IAP şi o culoare, numărul de clase de calitate este variabil şi sunt definite de operator, în mod normal numărul de clase de calitate este luat între 4 şi 8. În cazul nostru, am definit 6 clase de calitate:

	0-10	*Foarte deteriorată*	*Roşu*
	10-20	*Deteriorată*	*Portocaliu*
	20-30	*Mediocră*	*Galben*
	30-40	*Discretă*	*Verde*

	40-50	*Bună*	*Albastru deschis*
	> 50	*Optimă*	*Albastru*

Tabel 1 -Clasele de calitate a aerului

Locurile de cercetare trebuie să fie suprafețe din categoria spațiilor verzi, cu amplasarea atât în mediul urban dens populat, cât şi în zona periurbană şi să fie supuse traficului rutier permanent (intens).

Planul de cercetare experimentală cuprinde:

I. Etapa de documentare. Elevii studiază la bibliotecă lucrările ştiinţifice legate de poluarea aerului şi efectele acesteia asupra lichenilor.

II. Etapa a doua, etapa de teren. Cu o lupă, o ruletă şi o grilă (de 30 x 50 cm împărţită în 10 cadrane de 15 x 10 cm) se observă şi se consemnează frecvența diferitelor specii de licheni pe trunchiul arborilor în zonele alese pentru cercetare. Se calculează sumele de frecvență a speciilor de licheni pentru toți arborii. De asemenea, se notează în fişele de observație aspectul general al zonei studiate (prezența sau absența mirosurilor neplăcute, circulației intense, întreprinderilor industriale).

III. Etapa a treia, de laborator. Se analizează datele culese din teren, se calculează şi se interpretează indicele de puritate atmosferică pentru fiecare zonă.

Se realizează un raport comun asupra gradului de poluare a zonei cercetate şi efectele poluanților asupra organismului uman, plantelor şi animalelor. Speciile de licheni pot fi analizate la microscop.

IV. Etapa a patra, diseminarea rezultatelor. Rezultatele studiului se pot disemina sub forma unor pliante sau afişe care avertizează populația asupra efectelor nocive ale emisiilor de gaze în atmosferă, punându-se accent pe traficul rutier.

V. Evaluarea activității:

Concursuri cu tematică ecologică,

Realizarea unui raport asupra efectelor poluării aerului asupra organismului uman şi asupra animalelor.

Aplicarea unui chestionar.

Rezultatele cercetării pot fi comunicate şi socializate în afara şcolii, comunității locale deoarece ele se referă la un context specific local. Activitățile de acest tip pot fi o oportunitate pentru şcoli de a face public acțiunile sale de formare şi educare pe de o parte şi, pe de altă parte, şcolile pot încuraja participarea activă a elevilor.

SURSE - BIBLIOGRAFIE

Adriana Barna, Irina Pop, Agaftea Moldovan, Predarea biologiei în învățământul gimnazial, Editura Didactica si Pedagogica, R.A.- Bucuresti, 1998.

http://www.outlab.ie/forums/documents/fm/resf3_lichens_948.pdf

Prof. coordonator, Natașa Simion
Liceul Pedagogic „Spiru Haret" Focşani

Informeaza-te despre Jocurile Olimpice Antice

Originea *Jocurilor Olimpice Antice* este sacră. Jocurile erau organizate cu scopul de a cinstii zeii, în special pe Zeus.

Izvorul considerat actul de naştere al Jocurilor *Olimpice Antice* era placa de marmura pe care era inscripționat anul 776 î.Hr., anul în care COREBAS a câştigat cursa de un stadiu.

Olimpia reprezenta o asociere de temple şi altare între care cele mai impozante erau cele ale lui Zeus şi ale Herei. Acolo se aflau: stadionul, palestra şi hipodromul. Armistițiul instaurat pe durata Jocurilor Olimpice era PACEA SACRĂ.

Olimpiada era intervalul dintre două ediții ale Jocurilor Olimpice. Probele pentalionului sunt: alergări, săritura în lungime, aruncarea discului, aruncarea suliței, luptele.

Numărul campionilor care s-au afirmat de-a lungul edițiilor Jocurilor Olimpice ale vechii Elade a fost impresionant. Leonidas din Rodos a fost ultimul campion glorios în patru ediții consecutive şi a totalizat douăsprezece victorii în probele de sprint prelungit şi cursele cu arme.

Trofeul cu care erau răsplătiți campionii era cununa din ramuri de măslin, acesta fiind considerat arbore sacru.

Jocurile Olimpice Antice au fost interzise în anul 393 d.Hr. de împăratul Teodosiu, care a considerat Jocurile Olimpice practici păgân şi le-a interzis.

Organizarea Jocurilor Olimpice corespundea idealului Greciei antice: Kalos kai Agatos - omul frumos şi bun. Este principala explicație a popularității de care s-au bucurat aceste manifestări sportive, devenite model pentru competițiile majore ale epocii contemporane.

Dacă ei, vechii greci, şi-au folosit mintea pentru a-şi instrui corpul, în mod conştient şi noi putem face acest lucru, indiferent de domeniul profesional, prin respectarea unor norme comportamentale.

Aşadar, să ne respectăm corpul având grijă de sănătatea noastră. Să practicăm sportul cu plăcere. Să avem încredere în propriile valori. Să fim buni cu coechipierii. Să-i respectăm pe ceilalți ca pe noi înşine.

Nimic nu epuizează mai mult decat inactivitatea fizică.

Prof. Ioana Paizan
Liceul Pedagogic “Spiru Haret” Focşani

Boli determinate de înțepăturile de insecte

(Continuare din Polifonii, nr.5)

Boala Lyme

Aceasta boală este produsă de bacteria “Borrelia burgdolferi”. Ea se manifestă prin febră, însoțită de inflamații la nivelul pielii, dar şi de afectarea articulară sau cardiacă.
Boala Lyme este o boala rară, dar se întâlneşte sporadic peste tot în lume. Ea poartă numele oraşului din Connecticut (Statele Unite) unde a fost descoperită. De fapt semnele acestei boli erau cunoscute de mult timp în Europa, dar nu se cunoaştea germenul responsabil.

Cauze

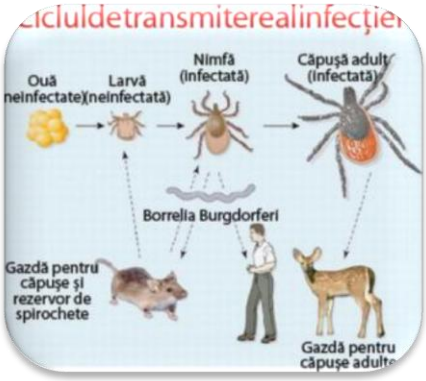

Bacteria responsabilă de boala Lyme poate fi transmisă la om prin căpuşe care au fost contaminate dupa ce au înțepat un animal sălbatic (rozătoare de exemplu). Boala Lime apare sub forma unor mici epidemii sau sub forma unor cazuri izolate. Toate activitățile care presupun contactul cu căpuşele constituie un factor de risc pentru contaminare: munci agricole, camping etc.

Stadiile bolii

Boala Lyme evoluează în trei stadii, fiecare caracterizat prin simptome proprii:
1. Primul stadiu se manifestă prin apariția unei roşeți caracteristice la nivelul pielii, numită “eritem migrator”. Această roşeață cutanată survine într-un interval cuprins între 3-30 de zile după înțepătura de căpuşă. Ea apare la locul înțepăturii. La locul roşeții, pielea e uşor ridicată şi apar senzații de durere şi căldură. Roşeața se extinde concentric formând un inel în jurul punctului de plecare şi dispare treptat în cca 3 săptămâni. Erupția cutanată poate fi însoțită de febră şi dureri articulare sau musculare asemănătoare manifestărilor gripei. Ea dispare fără a lăsa urme, chiar şi în absența tratamentului.
2. Stadiul al 2-lea survine dupa câteva săptămâni sau dupa câteva luni şi se caracterizează prin pusee de eritem, însoțite de manifestări mai puțin îngrijorătoare. Poate fi vorba de afectare cardiacă, sincope, dureri toracice, dureri articulare de cauza natură inflamatorie sau de semne neurologice. O durere foarte intensă apare în regiunea înțepăturii. Acest stadiu durează de la câteva săptămâni la mai multe luni. Ele nu se constată decât dacă primul stadiu, adica erupția cutanată, a trecut neobservat sau a fost neglijat şi, în consecință, a ramas netratat.
3. Stadiul al 3-lea e cel mai sever. El se instalează după mai mulți ani de la înțepătura căpuşei dacă nu a fost inițiat niciun tratament înainte. El debutează cu un eritem cronic care se extinde la brațe şi, mai ales, la gambe, ajungând după mai multe luni la o atrofie progresiva a pielii.
Această formă e bine cunoscută în estul Franței sub numele de Boala Pick-Herxheimer. Erupția este însoțită de manifestări diferite, cum ar fi o tumoră benignă, la nivelul pielii (pseudolimfom), dar mai ales afectarea articulațiilor (reumatism cronic), a inimii şi a sistemului nervos, care determină de fapt gravitatea bolii.

Diagnosticul si tratamentul
Izolarea bacteriei din prelevări de la nivelul leziunilor cutanate e foarte dificil de realizat. Deci e preferabil luarea unor măsuri de precauție. Astfel, în timpul stadiului inițial, dacă sesizăm o erupție sugestivă pentru înțepătura căpuşei, imediat trebuie inițiat un tratament antibiotic, singurul capabil să împiedice întreaga evoluție ulterioară a bolii.
In stadiul al 2-lea, evidențierea bacteriei rămâne încă dificilă. Diagnosticul poate fi stabilit printr-un test seriologic (probă de sânge) care depistează anticorpii bacteriei “Borrelia”.
Diagnosticul e stabilit în acelaşi fel şi în stadiul al 3-lea de boală. Tratamentul se bazează pe administrarea de antibiotice care au ca efect dispariția simptomelor şi prevenirea apariției complicațiilor tardive. Dacă boala nu e tratată şi evoluează până la stadiul al 3-lea, ea poate lăsa sechele variate, în special neurologice (paralizii faciale sau ale membrelor) sau cutanate (atrofii cu ulcere).

Urticaria este o erupție de papule (băşici pline cu aer sau cu o secreție apoasă) sau o erupție de plăci în relief, însoțită de prurit (mâncărime).

Edemul alergic este o umflatură care apare, de obicei, brusc şi dispare la fel de brusc. Edemul poate să apară şi să dispară în câteva ore sau zile.
Ambele leziuni, urticaria şi edemul sunt reversibile şi se formează prin extravazarea serului din vasele subepidermice (la urticarie) sau din cele ale țesutului celular subcutanat (la edem) sub actiunea histaminei. La rândul ei, histamina sau alt mediator chimic se elibereaza ca efect al reacției dintre un alergen şi anticorpii specifici persoanei respective. O persoană poate fi alergică la diferiți alergeni. Există persoane alergice la lapte, frişcă, brânzeturi, alte persoane la praful de casă, fulgi, igrasie, mucegaiuri, polen, precum şi la unele medicamente, cum ar fi penicilina, ampicilina, şi altele. Urticaria şi edemul alergic sunt deci nişte manifestări alergice cu frecvență destul de mare în populație. Ambele au un mecanism de producere aproape identic şi sunt generate de factori cauzali asemănători. Este bine cunoscut faptul că aceste manifestări pot apărea la acelaşi pacient simultan sau alternativ.
Cauze:
Cauzele sunt diverse şi de multe ori ramân necunoscute. Dintre cauzele cunoscute, originea alergică nu este chiar aşa de frecventă. Alergenii care declanşează cel mai frecvent aceste manifestări sunt : alimentele, medicamentele, aeroalergenii, înțepăturile de insecte (albine). Se întâlnesc cazuri în care urticaria apare în cadrul bolii serului, dupa transfuzii de sânge, precum şi în unele alergii la rece (de exemplu după un duş rece).
Simptome:
Urticaria
Durata erupției este de minute sau maximum 2-3 zile, în aşa zisa formă de urticarie acută. În formă cronică, se constată numeroase reveniri ale acestei erupții, precum şi persistența ei. În aceste cazuri, de evoluție cronică, erupția poate persista şi peste 2 luni. În general, leziunile de urticarie sunt localizate în anumite regiuni, dar câteodată se extind pe toată suprafața pielii. Este demn de remarcat faptul că pielea cu urticarie seamănă cu o piele urzicată. De cele mai multe ori, mâncarimea apare înaintea leziunii urticariene. În multe cazuri, urticaria poate cuprinde şi mucoasele.

Edemul alergic
Localizările preferențiale ale edemului alergic sunt la buze şi pleoape. Se cunosc şi alte localizări : la limbă, faringe, laringe, plămân, stomac, intestin. Acest tip de edem este de obicei limitat, are culoarea albă şi de cele mai multe ori nu este însoțit de mâncărime. Aspectul este asimetric, iar mărimea variabilă ca întindere. Dacă este localizat visceral, se însoțeşte şi de simptomatologia specifică organului pe care îl afectează.
Diagnostic: Stabilirea diagnosticului şi elucidarea cauzei nu sunt atât de simple şi ridică deseori probleme dificile.
Tratament
Tratamentul urticariei şi edemului alergic se adresează în primul rând factorului alergic cauzal. Identificarea acestuia se face prin teste cutanate. Pozitivarea testelor la substanțele respective ajută la diagnosticarea corectă. Deseori, de exemplu, testele cutanate alimentare mai mult încurcă decât ajută medicul, deoarece ele rămân negative chiar în cazuri în care un aliment incriminat este verificat ca agent cauzal.
Identificarea agentului cauzal obligă persoana bolnavă să evite contactul cu alergenul responsabil. De exemplu, dacă la o persoana cu urticarie, edem, la testarea cutanată la un aliment rezultatele sunt pozitive, soluția cazului constă în dieta prelungită fără acel aliment şi încercarea de hiposensibilizări specifice aplicate cu profesionalism şi răbdare. De asemenea, dacă rezultatele sunt pozitive la mucegaiuri din igrasia casei, se recomandă, desigur, să se locuiasca un timp într-o casă fără igrasie. În tot acest timp trebuie consultat medicul, care va urmări să nu apară din nou alte simptome, eventual pentru un alt factor determinant. Dacă fenomenele alergice apar la utilizarea medicamentelor, se recomandă stoparea tratamentului cu ele şi înlocuirea cu alte medicamente tolerate. La fel se procedează şi cu alergenii din aer direct responsabili de simptome, care trebuie evitați, îndepărtați complet. Până la diagnosticarea corectă, elucidarea completă a cazului, simptomele, manifestările cutanate se pot ameliora cu ajutorul unor medicamente antihistaminice.

Maria Dumitrache şi Andreea Perța
Clasa a VII-a
Profesor coordonator: Aida Doagă
Liceul Pedagogic "Spiru Haret" Focşani

Revelația divină

În fiecare zi, noi oamenii suntem martorii minunilor lui Dumnezeu. Asistăm la lucrarea Sa care ne desfată privirile şi ne încântă celelalte simțuri, vibrăm în concordanță cu emoția suavă resimțită în dragostea lui Hristos pentru oameni şi ne înțesăm sufletul cu frumusețea zidirii acestei lumi în purtarea de grijă a Sa.

Dumnezeu ni Se descoperă prin multe căi şi chipuri nebănuite. Se poate descoperi prin soarele ce asfințeşte, împrăştiind raze scânteietoare, prin petalele trandafirului care se deschid cu risipirea parfumului delicat, prin praful argintiu de pe bolta cerească sau prin întinderile de munți şi vaste domenii a căror splendoare îți freamătă toată ființa. Omul reprezintă cununa creației divine, cea mai însemnată făptură, înzestrată cu judecată şi sentimente. Dumnezeu Se descoperă acestuia, făcându-i cunoscută voia Sa privitoare la om şi lume; iar această acțiune prin care Tatăl Ceresc Se dezvăluie creației Sale poartă numele de revelație divină, care la rându-i se împarte în revelație naturală sau supranaturală, împlinindu-se una pe cealaltă.

"Ceea ce este cunoscut despre Dumnezeu, este vădit între oameni, căci Dumnezeu le-a aratat lor. Într-adevăr, însuşirile Lui cele nevăzute, puterea Lui cea veşnică şi dumnezeirea Lui se văd , prin cugetare, prin făpturi, de la zidirea lumii…" (Rom. I, 19-20). Din observarea fenomenelor ce se petrec în jurul său, cum şi din observarea propriei vieți, omul îşi poate da seama că toate aceste fenomene nu pot fi produsul întâmplării, ci sunt opera unei ființe atotputernice şi atotştiutoare, care este creatorul şi susținătorul acestora. În ceea ce priveşte revelația supranaturală, care o completează pe cea naturală, aceasta se realizează prin minuni sau profeții acceptate de om printr-o credință nestrămutată, o nădejde şi o iubire mai presus de orice, dar şi prin cultivarea celorlalte virtuți creştine (înțelepciunea, smerenia, răbdarea, blândețea,

dreptatea ş.a.), preţuind şi valorificând harul dumnezeiesc. De asemenea, atunci când omul este îndemnat să scrie despre anumite descoperiri şi convingeri duhovniceşti, se poate spune că este vorba despre inspiraţie divină. Când revelaţia vine direct de la Dumnezeu sau prin trimişii Săi (îngeri, prooroci), aceasta constituie latura externă din ceea ce se cheamă revelaţia supranaturală: "Dar ferice de ochii voştri că văd; şi de urechile voastre că aud!" (Matei, 13, 16).

La fel cum un părinte bun îi înfăţişează copilului său tot ceea ce e important pentru a răzbi în viaţă, la fel şi Părintele Ceresc îi descoperă omului tot ceea ce îi este necesar pentru a ajunge la desăvârşire şi implicit la viaţa veşnică. Numai prin revelaţia divină omul reuşeşte să cunoască voia Domnului şi să o împlinească, dându-şi toată osteneala şi luptând cu ispita, zilnic prezentă în viaţa noastră.

Astfel, revelaţia dumnezeiască reflectă acţiunea prin care Dumnezeu Se descoperă, Se face cunoscut pe Sine oamenilor, arătându-le acestora voinţa şi planurile Sale în legătură cu lumea şi oamenii, această acţiune dăinuind încă de pe vremea când Creatorul Suprem a făurit această lume şi continuând cu Mântuitorul care a eliberat-o din robia păcatului: "După ce Dumnezeu, odinioară, în multe rânduri şi în multe chipuri, a vorbit părinţilor noştri prin proroci, în zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moştenitor a toate şi prin Care a făcut şi veacurile" (Evr., 1, 1-2).

Robert Voicu,
Cl. a XI-a B
Prof. coordonator, Nicoleta Stanciu
Liceul Pedagogic "Spiru Haret" Focşani

PANĂ MĂIASTRĂ

Zborul

Zbor cu avionul
Şi mă uit cam trist.
Norii umbresc cerul
Şi soarele-i stins.

Tot pământu-i adormit,
Acoperit de umbre.
Câmpul pare vestejit,
Plin de tonuri sumbre.

Dar, deodată, el apare:
Soarele din nori.
Ura din inimi dispare,
Se-mprăştie-n zori.

Iată, am ajuns şi eu
Încet, încet la sol.
Pe pământul luminat
De vise şi culori.

Andra Bianca Văsîi
Clasa a VIII-a
Liceul Pedagogic „Spiru Haret” Focşani

Ielele ce mor

Un trandafir a înflorit,
O mică steluță a pierit,
O rază de speranță,
O viață ce-atârnă de-un fir de ață.

Sub amurgu-ntristător
Se află un soare biruitor
Și-n marea noapte care vine
Curg râuri de suspine.

Răsare luna argintie.
Moarta crăiasă-a nopții învie.
În tot se află un fior;
E vremea ielelor ce mor.

Mor zâne din poveste
Ce morții dau de veste.
Ce te-atrăgeau în lumea lor
Și azi se sting așa ușor.

Lucica Novac,
Clasa a XI-a D
Liceul Pedagogic „Spiru Haret” Focșani

Altfel de eu

Astăzi mă simt ciudat
Cred că ceva din mine s-a schimbat.
Nu mai sunt ceea ce am fost
Să mă uit în trecut nu mai are rost.

Dar acum orice aș simți
Ce am fost nu voi mai fi.
Am pierdut o parte din mine
Și sincer mă simt mult mai bine.

Și cândva, când mă voi regăsi,
Sper că nu voi mai greși.
Vreau să îndrept tot ce am greșit
Pentru că altă persoană am devenit.

Vreau să ajung la ultima scară,
Am coborât pentru ultima oară.
Nu mă mai chinui cu voi,
De-acum nu mai există noi.

Lucica Novac,
Clasa a XI-a D
Liceul Pedagogic „Spiru Haret” Focșani

Începutul

Zi după zi, lună după lună, an după an creș tem, facem greș eli care ne ajută în procesul de maturizare. ”Maturitatea” este un cuvânt care a stârnit în mine emoț ii diverse încă de când i-am descifrat sensul: pe de o parte abia aș teptam să iau propriile mele decizii, iar pe de altă parte mă speria gândul că de hotărârile pe care le voi lua va depinde soarta mea. Cel mai mult mă înspăimânta cuvântul ” responsabilitate” care suna ca o amenințare în gura părinț ilor mei.

Și iată că a sosit timpul când familia m-a lăsat să decid ce liceu să aleg. Trebuia să mă hotărăsc ce vreau să devin, să-mi proiectez propria imagine peste ani, să aleg din multiplele modele pe care le oferă societatea actuală pe acela care îmi place și care mi se potrivește. Și era greu…

Acum cinci luni răsfoiam catalogul cu licee posibile, doar întrezărind aventura care mă aș tepta. Am optat pentru un liceu, sperând din tot sufletul că media mă va ajuta să intru acolo. Când s-au afiș at rezultatele, simț eam că inima îmi sare din piept, iar în stomac se războiau mii de fluturaș i. Dar, în cele din urmă, am răsuflat uș urată, pentru că rezultatul a fost cel dorit : eram admisă la Liceul Pedagogic ”Spiru Haret” din Focș ani, adică exact liceul la care visasem ș i pentru care optasem. De ce l-am ales? Pe de o parte, pentru că doar un liceu cu profile preponderent umaniste consider că mă poate ajuta să acced spre cariera juridică la care visez. Iar pe de altă parte pentru că aici aflasem că este un colectiv de cadre didactice care armonizează exigențа cu căldura sufletească, un colectiv de profesori care să aprecieze pasiunea mea pentru lectură și înclinaț ia pentru studiul limbilor străine. Și aș a, aproape fără să conș tientizez pe deplin, am pornit într-o călătorie la capătul căreia sper să am o personalitate bine definită, armonioasă, plină de omenie ș i de spirit civic.

După primele săptămâni pot spune deja că am făcut una dintre cele mai bune alegeri ș i sunt deja mândră de a fi devenit ”haretistă”. Am descoperit un colectiv prietenos, profesori minunaț i, într-un cuvânt, un loc unde mă simt ”acasă”. Și mă bucur că LICEUL PEDAGOGIC „SPIRU HARET” va fi „acasă” pentru mine în următorii patru ani, ani în care sunt sigură că voi strânge multe amintiri,cât mai multe,sper, plăcute.

Bianca Ana-Maria Balosin,
Clasa a IX-a C
Prof. coordonator, Doina Adetu
Liceul Pedagogic „Spiru Haret” Focşani

Carte frumoasă, cinste cui te-a scris

Într-o lume dominată de invenții tehnologice , internet şi site-uri de socializare, adevaratele şi puținele valori sunt uitate undeva pe rafturile prăfuite ale bibliotecilor şi librăriilor. Cărțile reprezintă nu doar o garanție a salvării istoriei şi civilizației ci şi a poveştilor minunate ale copilariei , legendelor cu zei şi zeițe sau eroi care devin modele pentru noi. Lectura ne dezvoltă capacitățile intelectuale menite să ne conducă spre succes, ne ajută să ne comportăm în relațiile cu ceilalți, să fim mai toleranți sau să luptăm mai mult pentru obiectivul visat, asemeni personajului din romanul nostru preferat.

Fără literatură ne-ar trebui zece vieți să cunoaştem originile, tradițiile, cuceririle şi fațetele acestei lumi. O casă în care nu există cărți este pustie şi rece, respingătoare şi tristă căci lipsa lecturii ne aruncă într-un orizont nedefinit şi haotic al acestei ere.

Cărțile construiesc pentru tineri un pod fortificat şi sigur către viitor, fiecare carte reprezentând o cărămidă adăugată la formare personalității lor.

În concluzie, literatura deschide universuri paralele, învinge războaie, formează oameni şi îi ajută să-şi depăşească limitele, fie că e vorba despre profesie, de iubire sau de locul nostru în societate. Vă îndemn pe toți la acest exercițiu de sensibilitate şi de frumusețe lăuntrică de înnobilare a spiritului nostru cu truda şi înțelepciunea celor care, vorba lui Sadoveanu: "au ştiut să logodească vorbele" pentru ca la sfârşitul lecturii să spunem şi noi binecunoscuta cugetare: "Carte frumoasă, cinste cui te-a scris".

Mihaela Zara,
Clasa a XI-a E
Prof. îndrumător, Mioara Ghiu
Liceul Pedagogic „Spiru Haret” Focşani

CALENDAR ISTORIC

S-a petrecut în septembrie

4 septembrie 476

Este considerată data oficială a prăbuşirii Imperiului Roman de Apus. Năruirea acestui imperiu este rezultatul decisiv al intervenției lui Odoacru, conducător al triburilor herulilor şi general federat în armata romană. Profitând de agravarea crizei imperiale, la sfârşitul lui august 476 îl debarcă pe Romulus Augustus, zis Augustulus, şi se proclamă rege al Italiei. Însemnele imperiale le trimite, la 4 septembrie 476, la Constantinopol împăratului Zenon I. Acest moment a marcat sfârşitul Imperiului Roman de Apus.

4 septembrie 1541

Transilvania devine principat autonom sub suzeranitate otomană. Moartea lui Ioan Zapolya, rege al Ungariei între 1526-1540, îl aduce, pentru scurt timp, la conducerea unei Ungarii aflate în declin, pe minorul Ioan Sigismund Zapolya. În 1541, la intervenția lui Soliman Magnificul, Ioan Sigismund Zapolya este instalat principe al Transilvaniei, conducerea efectivă fiind preluată de episcopul George Martinuzzi, până la majoratul principelui.

S-a petrecut în octombrie

7 octombrie 1777

Se încheie bătălia de la Saratoga cu victoria armatelor americane. Această bătălia face parte din războiul pentru independența coloniilor engleze din America de Nord. De la începutul ostilităților (aprilie 1775) armata americană a înregistrat o serie lungă de eşecuri. Bătălia de la Saratoga a produs o răsturnare spectaculoasă a raporturilor de forțe. Armatele engleze conduse de generalul John Burgoyne au fost înfrânte, iar armatelor americane li s-a deschis drumul spre victoria finală.

7 octombrie 1857

În cadrul Adunării ad hoc din Moldova, Mihail Kogălniceanu dă citire hotărârilor adoptate în urma dezbaterilor desfăşurate din luna septembrie, când s-au deschis lucrările acestei adunări. Se formula într-o manieră explicită, dorința deputaților participanți la lucrările Adunării de a se uni Moldova cu Țara Românească. Peste două zile (9 octombrie 1857) Adunarea ad hoc din Țara Românească formula aceeaşi idee de unire.

S-a petrecut în noiembrie

9-12 noiembrie 1330

Se desfăşoară bătălia de la Posada. În urma "ofensei" produse regelui Ungariei Carol Robert de Anjou, ca urmare a anexării Banatului de Severin, Basarab I, voievodul Țării Româneşti, încearcă să evite o confruntare cu armata maghiară. Carol Robert de Anjou respinge ofertele de pace făcute de voievodul român. În aceste condiții, după ce a înaintat printr-o țară ostilă, regele Ungariei decide să se retragă. Armata lui Basarab îi atacă pe unguri "la o posadă" şi îi zdrobeşte. Momentul a marcat dobândirea independenței Țării Româneşti în raport cu coroana maghiară.

7-9 noiembrie 1877

Are loc bătălia de la Rahova, ca parte integrantă a războiului pentru independența statului român. Gruparea unor forțe otomane din luna octombrie la Rahova punea în pericol operațiile desfăşurate de armatele româno-ruse la Plevna. Armatele române trimise în zonă, conduse de maiorul Dimitrie Giurescu şi colonelul George Slăniceanu au obținut o răsunătoare victorie.

Prof. Elena Hruşcovschi
Liceul Pedagogic "Spiru Haret" Focşani

ION GHICA: FAMILIA ŞI FORMAȚIA INTELECTUALĂ

Familia din care provine Ion Ghica este una dintre cele mai prestigioase familii boiereşti din Țările Române. Aceasta se distinge printr-o descendență foarte veche şi numeroasă, care a dat Țărilor Române zece domnitori, o pluralitate de dregători, însemnați oameni politici, scriitori, ei bucurându-se de atenția contemporanilor, a istoricilor şi criticilor literari care le-au dedicat pagini consistente pentru a le păstra vie memoria.

Primul Ghica, Matei, născut în 1565 şi mort în 1620, a fost originar din Albania, iar fiul său, Gheorghe, a fost primul domnitor din familie , în Moldova (1658) şi în Valahia (1658). Tronul Țărilor Române a fost deținut, până în secolul al XIX- lea, de alți nouă membri ai familiei Ghica, respectiv Grigore I, Grigore II, Scarlat, Matei, Grigore III, Alexandru I, Grigore IV, Alexandru II, Grigore V.

La mijlocul secolului al XVIII-lea, familia Ghica s-a ramificat în ramura moldovenească şi cea valahă. Din cea moldovenească, s-au desprins ramurile Ghica – Budeşti - care l-a rândul său s-a divizat în spițele Ghica – Trifeşti, Ghica - Kefal şi Ghica - Şerbăneşti , Ghica - Brigadier, Ghica - Comăneşti şi Ghica - Deleni.

Litografie a Palatului Ghica, 1850

Ion Ghica este descendent al ramurii valahe a familiei Ghica, al cărei prim membru a fost Dimitrie Ghica (străbunicul său). Unul dintre fiii lui Dimitrie Ghica, Scarlat (frate al domnitorului Grigore al IV-lea Ghica) – bunicul lui Ion Ghica – , a deținut numeroase dregătorii, precum cea de mare comis (1781), mare logofăt (1784 – 1794), mare vistiernic (1795 – 1798) şi mare ban (1802).

Din căsătoria sa cu Maria Dudescu au rezultat şase copii. Unul dintre aceştia, Dumitru , zis Tache (1784 – 1844), tatăl lui Ion Ghica, a continuat "tradiția" politică a familiei, deținând funcțiile de mare ban (în 1832) şi pe cea de mare logofăt (în 1839), dar şi o cutumă străveche, aceea de a ridica lăcaşuri sfinte, fiind, astfel, ctitorul bisericii din Ghergani (1830), localitate lângă Bucureşti, unde era situată principala sa moşie.

Din căsătoria sa cu Maria Câmpineanu, s-au născut opt copii : Scarlat, Sofia, Smaranda, Ion (născut la Bucureşti, pe 16 august 1816, şi mort la Ghergani, în 1897), Maria, Temistocle, Pantazi şi Caterina[1]. Mama lui Ion Ghica era sora cu Ion Câmpineanu şi , la rândul ei, era înrudită cu o alta familie boierească ilustră, anume Văcărescu[2].

Încă din frageda- i pruncie, Ion Ghica era acomodat cu poveşti relevante pentru originea nobilă a familiei sale, spuse de "mama Elenca Dudeasca", sora bunicii sale, văduva poetului Alecu Văcărescu şi mama poetului Iancu Văcărescu. Aceasta răsplătea lecturile nepotului cu " o dulceață", " o bucată de pastă de gutui", evocându-i în acest

[1] *Arborele genealogic al familiei Ghica*, in http://www.ghika.net/_ro/arbre_ro.htm, motor căutare - *google*, cuvânt cheie – *arboreal genealogic al famileia ghica*, ultima accesare 13.02.2010.

[2] Ion Rotaru, *O istorie a literaturii române de la origin până în present*, Ed. Daco-română, Bucureşti, 2006, p. 278.

timp sorgintea neamului său: “ vino să te sărut evghenisul mamei – îi zicea bătrâna – că eu, când mă gândesc la evghenia familiei noastre, uite, îmi vine amețeală. Noi cu toți boierii cei mari suntem rudă, şi cu Cândeştii şi cu Bărcăneştii şi cu Câmpinenii şi cu Filipeştii şi cu Cantemireştii şi chiar cu Maria Tereza”. Elenca Dudescu nu se limita la a-i enumera familiile cu care se înrudea nepotul. “Începea să povestească – după cum îşi aminteşte la senectute Ion Ghica – cum ne-am încuscrit şi ne-am înrudit cu fiecare din casele boiereşti; îmi spunea cum Cândescu şi Dudescu erau nemeşi, Graf Boier şi Graf Kendefy; cum Văcăreştii se trăgeau din Făgăreştii din Făgăraşi, neam cu Radu Negru, după frate – său, banul Craiovescu; cum o Dudească se măritase cu un Cantemir etc”. În pledoaria sa Elenca Dudescu “uita” să precizeze de unde şi până unde se înrudea cu Maria Tereza, iar de era întrebată, răspundea: “vezi, aici nu prea ştiu bine cum vine spița neamului, dar ştiu de bună seamă că ne înrudim”[3]! Aceasta reprezintă o demonstrație veritabilă a conştiinței apartenenței la o spiță ilustră de boieri, iar exagerarea privind înrudirea cu împărăteasa Austriei nu face decât să întărească, să susțină o astfel de gândire. Acest “orgoliu princiar” s-a evidențiat, mai târziu, în cariera politică a lui Ion Ghica, prin încercarea sa de a prelua tronul Principatelor.

Copilăria şi-a petrecut-o locuind la Bucureşti, la Ghergani (aproximativ 30 de kilometri de Bucureşti), la Focşani (când Tache Ghica a devenit ispravnic, în 1824), la Braşov (în timpul războiului ruso-turc din 1828), revenind la Bucureşti în 1829[4].

Beneficiar al avantajelor ce decurg din apartenența la o familie care l-a pus la adăpost de orice privațiuni şi griji, Ion Ghica şi-a început instruirea de timpuriu. Deşi nu-i apucase pe dascălii iluştri Lambru şi Fotiadi, pe Vardalah ori pe Comita, s-a bucurat de învățătura unor îndrumători precum “ vestitul Kirkireu, de soioasă memorie, care crescuse pe banul Manolache Băleanu”, pe “ elegantul Mitilineu”, renumit pentru învățătura ce dăduse fiilor lui Dinicu Golescu (Nicolae şi Ştefan Golescu)şi Creţuleştilor. De asemenea, Ion Ghica a avut prilejul să cunoască educația “crudului Corița care-i bătea pe verii” săi “de-i zvânta” şi a “ parastisit pe Fiii lui Brutus “cu Costache Aristia[5].

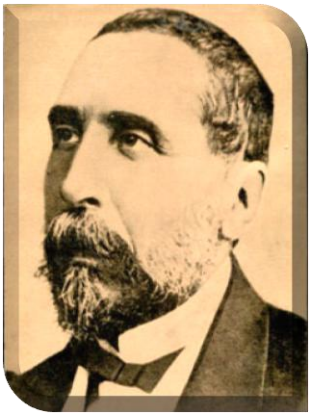

Amintindu-şi de dascălii greci şi de cei români, Ion Ghica relata că metoda şi programul lor de învățătură era acelaşi pentru toți. “Începeau cu Eclogarion”, apoi, “ când ajungeai la scoarța din urmă a cărții", te trecea la Terpsitea (gramatică compusă de un alt învățat, Neofit Duca), apoi urma lectura din Dialogurile morților. În toate aceste etape învățătorul “ nu se turbura de înțelegeai sau nu, de ştiai cine era Caron, ce era Stixul şi ce putere avea Joe”.

După alți trei sau patru ani, l-a studiat pe Xenofon şi pe Plutarh, ocazie cu care a “deprins sintaxa”. Urmau alți trei sau patru ani în care “potrivea” “numele cu adiectivul, cu adverbul şi cu pronumele”. Dacă reuşea să învețe “tehnologia şi sintaxa”, putea începe studiul Iliadei lui Homer. Fără noțiuni serioase de istorie, fără filosofie şi

[3] Ion Ghica către V. Alecsandri, 22 octombrie 1882, f.l. (*Dascăli greci şi dascăli români*), în Ion Ghica, *Scrisori către Vasile Alecsandri* , Ed. Aldo – Press, Bucureşti, 2004, p. 147.
[4] D. Păcurariu, *Ion Ghica*, Ed. pentru Literatură şi Artă, Bucureşti, 1965, pp. 11 – 12.
[5] Ion Ghica către V. Alecsandri, 22 octombrie 1882, f.l. (*Dascăli greci şi dascăli români*), în Ion Ghica, *op. cit.*, pp. 142-143.

matematică, dascălul ducea învățăcelul la părinți "zicându-le cu îngâmfare: « Băiatul a isprăvit cartea »!"[6].

Deşi metodele şi activitățile nu erau exhaustive, familia lui Tache Ghica îi oferea tânarului învățăcel numeroase prilejuri de îndrumare culturală, mai ales când primea vizita logofătului Matache, care îi citea " seara Viețile Sfinților sau faptele lui Alexandru Macedon", ori pe cea a lui Iancu Văcărescu, care recita Păstorul întristat , Ceasornicul îndreptat, Odă la marca țării.

Cu Petrache Nănescu, secretar al tatălui său, fost elev al lui Chiosea , de pe mâna căruia " ieşeau dieci de visterie şi calemgii" şi fost elev al lui Lazăr, crescut de Ghiculeşti şi ajuns vătaf de spătărie şi judecător de tribunal[7], Ion Ghica a învățat " în câteva seri" să scrie româneşte, citind " slova cea mai ciocoiască" şi scriind " cu trei aruncături pe deasupra"[8].

Educația sa a continuat cu lecțiile de gramatică, sub îndrumarea lui Ion Heliade Rădulescu, cu care învăța " pe dinafară traducerile din meditațiile lui Lamartine"[9].

Pe la 1831, când dascălul Vaillant a deschis o clasă de limbă franceză într-o odăiță la "Sf. Sava", Ion Ghica a început să studieze cu celebrul învățător care le dicta din Grandeur et decadence des Romains a lui Montesquieu, făcând "versiuni în proză din La Henriade a lui Voltaire" şi învățând " pe dinafară satire şi epistole d-ale [sic !] lui Boileau".

La clasa lui Vaillant era coleg cu Costache Bălăceanu, Nae Budişteanu, Grigore Grădişteanu, Scarlat N. Filipescu, Costache A. Rosetti şi cu Grigore Alexandrescu cu care a legat o sinceră şi statornică prietenie. Împreună, toți aceşti inițiați se credeau " cei mai tari în limba franceză decât toți băieții din Bucureşti"[10].

În paralel cu studiile îndrumate de Vaillant, tânărul pregătea temele alături de colegul său, Alexandrescu, unul cu "Boileau în mână", altul recitând din L'Art poetique, totul sub privirile admirative ale lui Iancu Văcărescu şi apoi ale musafirilor lui Tache Ghica, respectiv Eufrosin Poteca, Heliade, popa Grigorie, frații Câmpineanu, alte rude şi amici[11].

La Colegiul Sf. Sava a avut prilejul sa-l întâlnească pe Nicolae Bălcescu (în urma unei altercații în care fusese prins tânărul Bălcescu, trântit la pământ de "Goliatul" Sotea pentru o halviță!), cu care , în timp, a construit o relație de prietenie profundă, aflându-se, o lungă perioadă de timp, în strânsă comuniune de fapte şi idei [12].

Prof. Corina Elena Agache
Liceul Pedagogic "Spiru Haret" Focşani

[6] *Ibidem.*
[7] Ion Ghica către V. Alecsandri, februarie 1880, Bucureşti (*Şcoala acum 50 de ani*), în Ion Ghica, *op. cit.*, p. 45 şi p. 48.
[8] Ion Ghica către V. Alecsandri, 22 octombrie 1882, f.l. (*Dascăli greci şi dascăli români*), în Ion Ghica, *op. cit.*, p. 147.
[9] *Ibidem.*
[10] Ion Ghica către V. Alecsandri, 11 ianuarie 1886, Londra (*Amintiri despre Grigore Alexandrescu*), în Ion Ghica, *op. cit.*, p.318.
[11] *Ibidem*, p. 320.
[12] Ion Ghica către V. Alecsandri, 25 octombrie 1886, Londra (*Nicu Bălcescu*), în Ion Ghica, *op. cit.*, pp. 329-334.

"Miss Liberty"

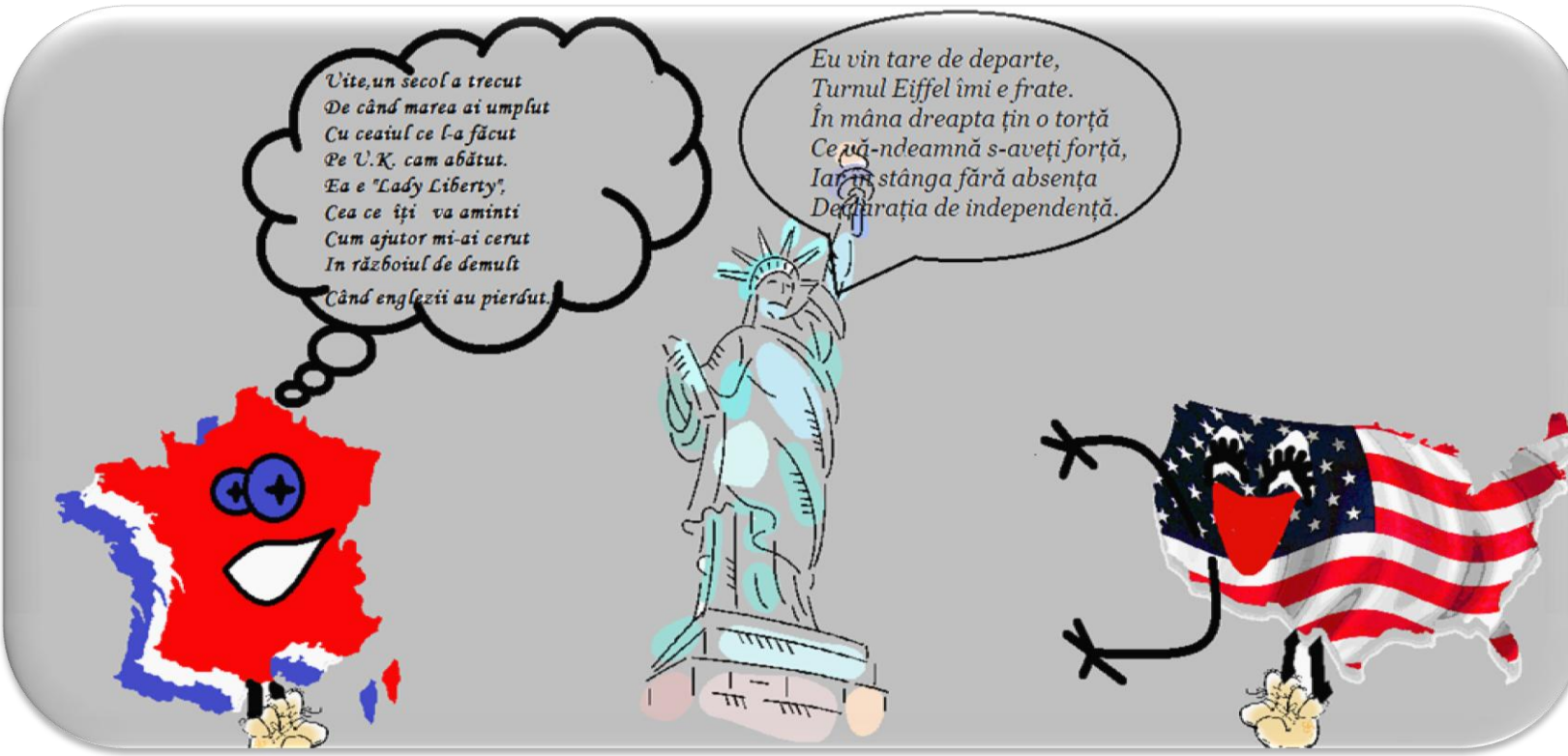

●După 100 de ani de la declararea independenței Statelor Unite, Franța îi dăruieşte Americii o statuie a zeiței libertății de 93 de m si 225 tone ca simbol al prieteniei dintre cele doua națiuni.

● Statuia ține în mâna dreaptă o torță ce reprezintă libertatea care luminează mințile tuturor americanilor, în mâna stânga are o tăblie pe care este inscripționată data în care a fost semnată declarația de independență, iar sub picioarele sale se afla lanțul rupt al sclaviei.

Stiați că?

Statuia Libertății:

-are pe cap o coroană cu 7 țepi, fiecare reprezentând câte unul din cele 7 continente ale Terrei?

-a fost construită de cel ce care a realizat şi Turnul Eiffel (Gustave Eiffel)?

-fața statuii o are ca model pe cea a mamei artistului?

Ana Maria Chiru,
Clasa a X-a C,
Liceul Pedagogic "Spiru Haret" Focşani

Cadrul didactic promotor al sistemului de valori

Motto:
"Dacă te gândeşti la ziua ce va urma,
ia-ţi de mâncare.
Dacă te gândeşti la anul care va urma,
plantează un copac.
Dacă te gândeşti la secolul ce va urma,
educă copiii!"
(Proverb chinezesc)

Profesiunea didactică implică un ansamblu bogat şi nuanţat de competenţe din partea celor educaţi să-l exercite. Competenţele solicitate fac necesară atât o formare teoretică, menită să asigure cunoaşterea principalelor fenomene de educaţie şi înţelegerea modurilor de abordare ş i rezolvare, cât şi o formare practică, vizând dezvoltarea capacităţii de a acţiona şi formarea abilităţilor pe care le implică acest tip de activitate .

Calităţile care se cer oricărui profesionist derivă din esenţa activităţii lui, din ceea ce cere societatea de la un asemenea profesionist. Pe lângă unele însuşiri generale cerute fiecărui om într-o anumită orânduire socială, fiecărui profesionist i se cer însuşiri specifice meseriei, care să asigure randamentul maxim al profesiei lui.

În primul rând orice profesor trebuie să fie mesagerul unor valori sociale, al unui ideal de viaţă. În munca sa cu elevii el îi conduce pas cu pas, treptat, spre a-i pregăti pentru sarcinile prezente şi de viitor ale societăţii şi această calitate este printre cele mai importante ale cadrului didactic.

Pe lângă această calitate mai sus menţionată, cadrul didactic trebuie să deţină şi calităţi fizice, calităţi intelectuale, calităţi afective şi calităţi de voinţă şi de caracter.

Din calităţile fizice cerute cadrului didactic face parte în primul rând o bună sănătate. Munca didactică impune o mare cheltuire de energie, prin solicitările multiple şi variate din partea fiecărui elev din clasă. Imperfecţiunea văzului şi auzului, bâlbâiala, unele malformaţii corporale creează dificultăţi în exercitarea funcţiei didactice, iar unele cazuri chiar incompabilităţi reale. Profesia didactică provocă mai ales o mare cheltuire de energie nervoasă: atenţie continuă, efort de gândire şi imaginaţie, stăpânire de sine. E necesar ca profesorul să aibă un sistem nervos echilibrat.

O calitate care-l caracterizează pe profesor este dragostea faţă de copii. Cine iubeşte copiii şi ştie să şi-i apropie găseşte mai uşor drumul spre inima lor şi-i poate influenţa mai profund.. Dascălul care-şi iubeşte elevii are o atitudine atentă, caldă, delicată faţă de fiecare dintre ei, este sensibil la toate succesele şi insuccesele lor, dar dragostea

față de copii nu trebuie să capete forma sentimentalismului dulceag. Ea trebuie să fie o dragoste exigentă, să îmbine blândețea cu severitatea.

Optimismul pedagogic este o altă trăsătură caracteristică educatorului. Încrederea în elev, în posibilitățile lui de dezvoltare, încrederea în reuşita acțiunilor educative stau la baza muncii multor învățători şi profesori. Ei sunt siguri că în fiecare elev, dacă este ajutat şi îndrumat la timp, se poate forma un cetățean capabil să desfăşoare o muncă folositoare. În activitatea de instruire şi educare a elevilor, cadrul didactic poate să aibă uneori şi insuccese, care îi provoacă sentimente de amărăciune şi nemulțumire.

În ceea ce priveşte calitățile de voință şi de caracter, principala caracteristică este răbdarea pentru că atunci când lucrează cu copiii de vârstă mică, cadrul didactic trebuie să fie răbdător.

În concluzie, un cadru didactic trebuie să aibă calitățile pozitive a unui om, o pregătire de specialitate să dețină un orizont cultural larg, deci să ştie să lucreze cu copiii şi să le ofere acestora informații necesare în viața de zi cu zi.

BIBLIOGRAFIE

1. Ausubel, D., Floyd R. (1981), Învățarea în şcoală, EDP, Bucureşti.
2. Cucoş, C. (1999), Pedagogie, Ed. Polirom, Iaşi.
3 . Ilie Marin, Elemente de pedagogie generală- teoria curriculum-ului si teoria instruirii.
4. Lucia Gliga – Standarde profesionale pentru profesia didactică (Bucureș ti 2002)
5. www.didactic.ro

Prof.înv.primar, Fotin Alexandrina
Liceul Pedagogic "Spiru Haret " Focș ani

Statutul cadrelor didactice în societatea cunoaşterii

A spune că trăim într-o societate în continuă transformare, mai ales din perspectiva unui profesor de istorie, este un truism şi încă unul din cele mai ieftine. Având în vedere valoarea axiomatică a unui asemenea enunţ, cu implicaţii importante şi numeroase la nivel teoretic şi practic, prezintă o zonă de real interes modul în care se răsfrânge această dinamică socială, din ce în ce mai accelerată şi mai complexă, asupra statutului cadrelor didactice în ceea ce considerăm a fi *societatea cunoaşterii*.

De-a lungul timpului, aşa cum istoria învăţământului instituţionalizat a demonstrat-o, 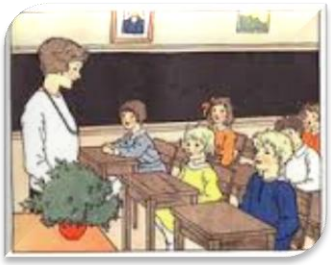 şcoala a avut, de regulă, un rol conservator, urmărind formarea generaţiilor noi din perspectiva unui sistem de valori deja constituit, cristalizat care să menţină profilul unor modele sociale caracterizate de un anumit simţ al autoconservării.

Vrând – nevrând, fiecare paradigmă de organizare socială şi-a epuizat sensul şi resursele, făcând loc unei alte paradigme care a cerut o ajustare la noile exigenţe a sistemului educaţional. În prezent însă, având în vedere ritmurile galopante ale schimbărilor produse pe multiple planuri, noul sistem social impune o paradigmă educaţională în care aspectele discontinuităţii sunt precumpănnitoare în raport ce cele ale continuităţii de la un orizont cultural / educaţional la altul.

În această perspectivă trebuie privite afirmaţiile lui John Dewey în lucrarea *Trei scrieri despre educaţie*, prin care face o adevărată pledoarie pentru restructurarea teoriilor şi practicilor didactice în sensul abordării unui model educaţional mai simplu, adică mai apropiat de natura umană, în general, de cea a generaţiilor în formare, în special.

Restructurarea orizontului educaţional are un impact inevitabilasupra statutului cadrelor didactice, reflectat în primul rând în redimensionarea competenţelor pe care cadrele didactice trebuie să şi le asume.

Literatura de specialitate oferă o analiză minuţioasă a acestor competenţe care dau consistenţă profilului „profesorului modern", capabil să răspundă eficient la exigenţele exprimate de societatea cunoaşterii. În seria competenţelor formulate se înscriu următoarele categorii:

- Competenţe metodologice
- Competenţe de comunicare şi relaţionare
- Competenţe de evaluare a elevilor
- Competenţe psiho-sociale
- Competenţe tehnice şi tehnologice
- Competenţe de management al carierei.

Competenţele metodologice ocupă, în mod îndreptăţit, un loc de frunte în seria competenţelor care jalonează activitatea didactică. Formarea şi exercitarea lor se bazează, în primul rând pe parcurgerea unei solide literaturi de profil, care să permită asimilarea principalelor concepte, teorii ale ştiinţelor educaţiei (didactica generală şi a specialităţii, psihologie, filozofia educaţiei, noileeducaţii în „societatea cunoaşterii"). Pe acest fundament cognitiv se inserează demersurile privind proiectarea activităţii instructive-educative: organizarea activităţii didactice din perspectiva cerinţelor moderne, selectarea strategiilor didactice adecvate (metode, tehnica care să respecte particularităţile de vârstă şi individuale, care să permită o centrare a activităţii didactice pe elev), utilizarea materialelor şi auxiliarelor didactice adecvate

acestor strategii şi utilizarea optimă a condițiilor spațio-temporale în care se desfăşoară procesul didactic.

Competențele de comunicare şi relaționare se construiesc pe însuşirea teoriilor / conceptelor moderne ale comunicării pe orizontală şi pe verticală. Asimilarea acestor noi competențe în materie de comunicare şi relaționare se concretizează în manifestarea unui comportament empatic autentic, în „orientarea helping". Proeictarea şi realizarea activității didactice trebuie concepută ca act de comunicare, ținându-se cont cu precădere de aceste aspecte semnalate.

Competențele de comunicare şi relaționare nu se limitează doar la binomul profesor - elev, ci trebuie inserate în triada şcoală – familie – comunitate, pentru ca astfel să se poată îndeplini funcțiile socio-integratoare ale educației.

Competențele de evaluare a elevilor presupun utilizarea varietalor metode de evaluare propuse de didactica modernă. Însuşirea acestor competențe este demonstrată de utilizarea unor strategii de evaluare pe termen lung sau scurt, individuale sau de grup, axate pe dimnesiuni cantitative sau calitative. Strategiile de evaluare folosite trebuie să fie strâns legate de scopurile formulate şi să pună în evidență gândirea critică a elevilor.

Competențele psiho-sociale trebuie abordate dintr-o dublă perspectivă: cea care vizează strict personalitatea profesorului care trebuie să dispună, el însuşi, de capacitatea de adaptarea rapidă la schimbările din viața socială şi trebuie să-şi asume cu responsabilitate rolul social „prescris" de societatea cunoaşterii, respectiv acea perspectivă care vizează abilitățile psiho-sociale pe care trebuie să le aibă cadrul didactic în eforturile de modelare a personalitate elevilor. Din această perspectivă, profesorul trebuie să aibă suficiente cunoştințe în materie de psihologie, respectiv de psihologie socială pentru a putea valorifica metodele de cunoaştere şi activizare a elevilor, pentru a amplifica aspectele pozitive ale personalității lor şi pentru a le corecta neajunsurile.

Competențele psiho-sociale se intersectează cu cele de comunicare în realizarea parteneriatului şcoală-familie-societate, în implicarea şcolii în parteneriate cu alte instituții educogene la nivel național şi internațional, precum şi în identificarea dinamicii şi tendințelor de pe piața muncii şi corelarea acestora cu procesul instructiv – educativ.

Competențele tehnice şi tehnologice vizează cu precădere formarea şi utilizarea competențelor IT în vederea eficientizării demersului didactic.

Competențele de management al carierei se clădesc, în principal, prin însuşirea cunoştințelor de ordin organizațional, a abilităților de a gestiona "situații de criză" şi prin deschiderea, flexibilitatea pe care trebuie să o manifeste față de procesul dezvoltării profesionale, mai ales sub aspectele sale inovative.

Aș adar, didactica modernă ridică o serie de exigenț e care depăș esc orizonturile facilului, dar care scot cadrul didactic de sub semnul unei rutine păguboase pentru propria-i persoană şi, mai ales, pentru elevi.

Prof. Elena Hruşcovschi
Liceul Pedagogic „Spiru Haret" Focşani

HOMO LUDENS

Din nou la şcoală

A

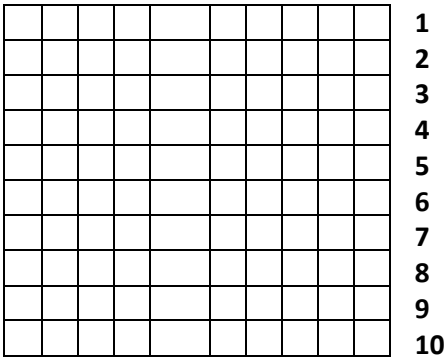

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

B

1. **Încă nu merge la şcoală.**
2. **Începere dintr-o şcoală, rezervată cadrelor didactice.**
3. **Instrument didactic şi nu numai, îndrăgit atât de elevi, cât şi de profesori.**
4. **Document şcolar în care sunt consemnate notele elevilor.**
5. **Piesă de mobilier rezervată cadrelor didactice.**
6. **Disciplină de studiu cu un înalt grad de dificultate.**
7. **Păşesc prima dată treptele unui ciclu de şcolarizare.**
8. **Sală de clasă destinată efectuării unor experienţe sau aplicaţii.**
9. **Obiecte necesare elevilor pentru consemnarea notiţelor.**
10. **Omul de la catedră.**

La o dezlegare corectă a definiţiilor de pe orizontala grilei, pe verticală veţi obţine numele lunii care marchează începutul anului şcolar.

Sub stres
(Monoverb:5-8)

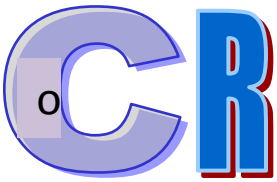

Pentru măsurat
(Monoverb:4-6)

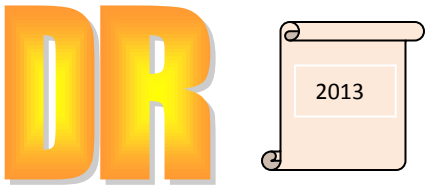

Prof. Elena Hruşcovschi
Liceul Pedagogic „Spiru Haret” Focşani

CUPRINS

1. *O altă toamnă, un nou început ...de şcoală*, prof. Alexandrina Fotin p. 3
2. *Un proiect de istorie orală şi o echipă inovatoare*, prof. Petrița Bîlbîe p. 4
3. Relația dintre slavitate şi europenitate, masterand Raluca Georgiana Hruşcovschi p. 9
4. *Ce trebuie să facem în caz de cutremur?,* Marian Ungureanu, clasa a VIII-a p. 13
5. *Evaluarea calității aerului cu ajutorul lichenilor*, prof. Natașa Simion p.15
6. *Informează-te despre Jocurile Olimpice Antice*, prof. Ioana Paizan p.19
7. *Boli determinate de înțepăturile de insecte*, Maria Dumitrache şi Andreea Perța, cl. a VII-a p.21
8. *Revelația divină*, Robert Voicu, clasa a XI-a B p.24
9. *Zborul*, Andra Bianca Văsîi, clasa a VIII-a p.26
10. *Ielele ce mor*, Lucica Novac, cl. a X-a D p.27
11. *Altfel de eu*, Lucica Novac, cl. a X-a D p.28
12. Începutul, Bianca Ana Maria Balosin, cl. a IX-a C p.29
13. *Carte frumoasă, cinste cui te-a scris*, Mihaela Zara, cl. a XI-a E p.30
14. *Calendar istoric*, prof.Elena Hruşcovschi p.31
15. *Ion Ghica: familia şi formația intelectuală*, prof. Corina Elena Agache p.34
16. *Miss Liberty*, Ana Maria Chiru, cl. a X-a C p.37
17. *Cadrul didactic, promotor al sistemului de valori*, prof. Alexandrina Fotin p.38
18. *Statutul cadrelor didactice în societatea cunoaşterii*, prof. Elena Hruşcovschi p.40
19. *Homo ludens*, prof. Elena Hruşcovschi p.42

POLIFONII

ISSN 2285 – 0880
ISSN-L = 2285 – 0880